

ŠKAFETIN

LIST OSNOVNE ŠKOLE "BLATINE-ŠKRAPE", godina I., broj 1

Škafetin

Školski list

OŠ „Blatine-Škape“, Split
broj 1, godina I., listopad 2009.

Osnivač i izdavač:

Osnovna škola
„Blatine-Škape“,
Na Križice 2,
21000 Split,
tel./fax.: 021-371-324

Za izdavača:

Ante Karin

Glavna urednica:

Edita Perković

Urednice i lektorce:

Jelka Marović, Filka Žilić,
Zorana Litović-Vukovjević,
Marija Perković

Likovni urednik:

Duško Aničić

Fotografije:

novinarska grupa (dječje
uredništvo), nastavnici, internet

Autor naslovnice:

Kristina Matov, 6.b

Autor zadnje stranice:

Mihaela Horvat, 5.b

Učenici – suradnici (novinarska grupa):

Ivo Skočić, 5.c
Ema Marača, 7.a
Iva Kardum, 7.a
Luka Minarik, 7.a
Toni Maleš, 7.b
Ana Stipić, 6.b
Petrica Šalinović, 6.b
Sara Medak, 6.b
Mirta Sinobad, 7.b
Dora Tomić, 7.b
Dora Podrug, 7.b

Grafičko oblikovanje:

Tehničar-Kopirni centar, Split

Tisak:

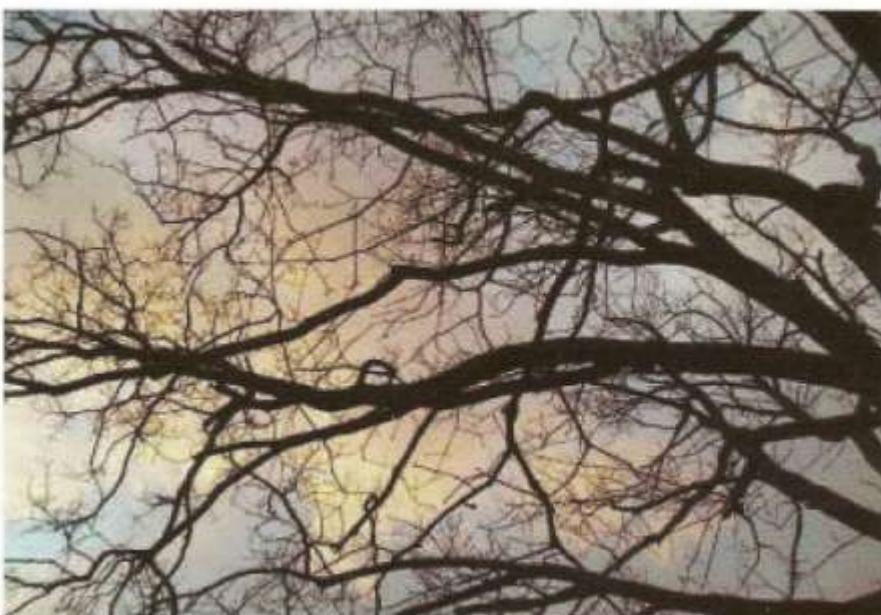
Profil

Naklada:

500 primjeraka

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIŠTVA	3
IZLOŽBA (Akvarij)	4
FALA TI, MORE!	5
BILI, VIDJELI, ZABILJEŽILI...	6
TREBA ZNATI RAZGOVARATI	8
ISTRAŽILI SMO ZA VAS	10
LIKOVNI RADOVI: Priroda nas mami bojama...	11
NE SKITAM, ČITAMI!	12
DAN ŠKOLE	14
VAŽNO JE SUDJELOVATI	16
SPORT I JOŠ PONEŠTO	17
ŽELIM PISATI O	18
DJEĆJI LITERARNI I LIKOVNI RADOVI	23
EMIN KUTAK	28
RIJEČI, RIJEČI...	30
DANI KOJE VOLIMO	32
ŠTO MISLIM O...?	33
DA NIJE LJUBAVI...	34
PUTUJEMO, PUTUJEMO...	37
SPLITSKE PAHULJE	40
GLAZBA	42

Riječ uredništva

Dragi čitatelji i čitateljice!

Prije nekoliko godina imali smo list „Prvi pokušaj“. Kako već upornost i volja nalažu, na prvom pokušaju ne treba stati, nego nastaviti, barem pokušavati.

Ove godine smo se udružili i odlučili u „Škafetin“ sakupiti radove naših učenika i učitelja, fotografije, crteže i slično kako biste se prekapajući po njemu tj. listajući stranice, podsjetili na različite dogadaje iz škole, divili se likovnim radovima učenika, pročitali dječje literarne i novinarske radove te doznali ponešto novo. Sada vam je, pretpostavljamo, jasno da je „Škafetin“ novo ime lista Osnovne škole „Blatine-Škrape“.

Za vas i s vama ćemo saznavati, učiti, bilježiti, pitati i odgovarati, fotografirati...

U idućem broju nadamo se još bogatijem sadržaju. Zato, dragi naši učenici, smisljavate, predlažite, pišite, crtajte, budite veseli i vrijedni pa donesite ili pošaljite svoje radove da ih možemo urediti i „poslati u svijet“. Dakle, sve dobromjerne kritike, radove, priloge i prijedloge možete poslati na adresu skafetin.knjiznica@gmail.com.

Uživajte u prvom broju!

Uredništvo

Stvaralački trenutak - članovi novinarske grupe

Uređivanje tekstova

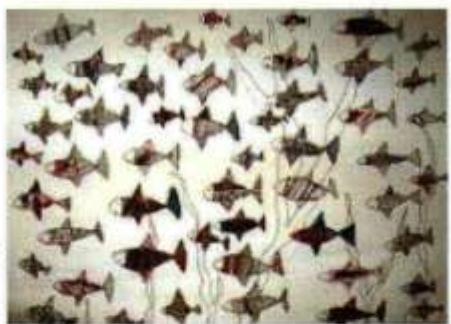

Sedmaši raspravljaju: - O čemu pisati da bude zanimljivo?

IZLOŽBA

Ante
Božinović,
4.b

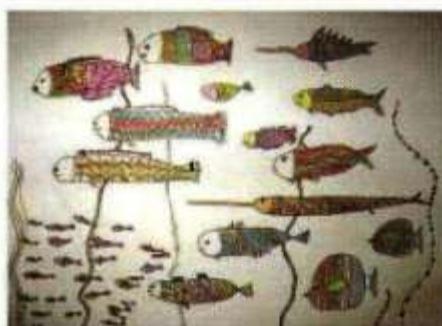
Klara
Luketić,
4.b

Barbara
Šundov,
4.b

Marijela
Alebić,
4.b

Deni
Stojković,
4.b

Mauro,
4.b

Edna
Mašić,
4.b

Tomislav
Petrov,
4.b

Tomislav
Vladanović,
4.b

TRAMUNTANA

Proteklo ljeto mi je bilo jako zanimljivo i uzbudljivo. Bio sam pravi moreplovac, ribolovac, a zamalo i brodolomac.

Imamo ribarski brod kojim smo odlučili ploviti i loviti ribu oko Šolte, Brača, Hvara, Visa. Prva tri dana bila su prekrasna. Biće je sunčano, vruće i imali smo odličan ulov. Čak je i moja ljubimica Boni naučila plivati. Sve je bilo savršeno do tog jutra kada smo krenuli prema Starom Gradu na otoku Hvaru.

Na pola kanala tramuntana je bila u najvećoj snazi, a mi više nismo mogli natrag. Ono se lijepo plavo more pretvorilo u priječe, modro-crnu dubinu. Valovi su bili previsoki za naš leut. Od Italije su dolazili bez prestanka. Tata se vješto uspinjao po valovima, a mama nam je panično oblačila pojaseve za spašavanje i govorila što trebamo napraviti ako se izvrnemo u more. U jednom trenutku smo bili na vrhu vala, visoko, kao da smo galebovi u letu, a onda bismo počeli propadati kao da gubimo tlo pod nogama. To je strašan osjećaj. Spoznao sam nepredvidljivu čud mora. Nakon nešto više od dva sata naše borbe s prirodom, jedva smo došli do otoka.

Budući da je nevrijeme trajalo još četiri dana, mi smo iskoristili to vrijeme za obilazak cijelog otoka. Hvar je prekrasan. Posjetili smo prijatelje koji tamo žive, a neke smo sreli na odmoru.

Sve je bilo lijepo, živo i veselo, ali zahvaljujući divljoj tramuntani, nismo bili željni Paklenih otoka, Visa ni Biševa. Neka nam ti otoci ostanu za neko drugo ljeto.

Vicko Racetin, 6.a

Rina Antičević, 5.b

Andrea Fusek, 5.b

MOJE LJETO - LJETO ZA PAMĆENJE

Napokon je došao i taj dan - ispunjenje tatinog obećanja. Moj tata je instruktor ronjenja i često sam išla s njim na brod, ali nikad nisam imala priliku zaroniti s bocama.

Ujutro smo se rano ustali jer smo morali krenuti. Mama, Maria i ja smo otišle na brod, a tata i njegov prijatelj Stipe su otišli po opremu. Ubrzo smo se zaputili na Brač. Ovoga puta mi se putovanje činilo lijepše nego prije. Biokovo je svojim rukama štitilo Bašku Vodu kao da mu je sjedila u narueju. Vidjela se crkva svetog Nikole čiju je pozadinu prekrivala šuma, a ispred nje se nalazilo more koje ju je činilo još lijepšom. More mi se smiješilo. Činilo se veličanstveno. Svojim zrakama sunce je mazilo more i davalo mu poseban sjaj. Izgledali su nevjerojatno povezani. Tu ljepotu nitko nije mogao narušiti. Zaustavili smo se u jednoj maloj lijepoj uvalici. Bila je odvojena stijenama koje kao da su bile njezin oklop.

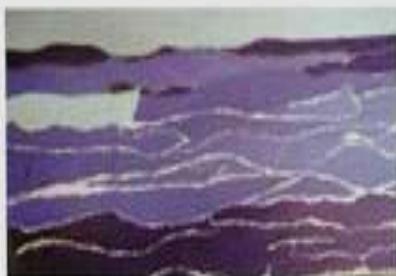
Dok sam se ja divila svim tim ljepotama, tata je već sve pripremio. Obukla sam odijelo, stavila prsluk, masku i bocu te obula peraje. Tata mi je sve objasnio pa sam bila spremna za polazak. Kad sam uronila, općinila me caracija morske ljepote. Raznovrsne ribe, školjke i puževi stvarali su predivnu sliku. Razgledavala sam ga i divila se svim ljepotama koje je ljubomorno skrivalo. Ribe su plivale u jatima, a morske su zvjezdje ukrašavale podmorje.

Tata mi je pokazao različite vrste riba i neke vrste puževa. Došli smo do dijela u kojem ima nekih starih mina i granata, oronulih topova i različitih drugih stvari iz neke borbe koja se vodila prije mnogo godina. To nalazište me je impresioniralo jer nikad prije nisam vidjela nešto slično. Još smo malo razgledavali ljepote mora, onda smo morali vani jer u našim bocama nije bilo više kisika. Nakon izlaska, tata mi je rekao da smo bili na dubini od 10 m. Te ljepote ne mogu se vidjeti na televiziji, to se mora doživjeti.

Na putu kući vidjeli smo dupine. Skakali su i igrali se. Bila sam vrlo sretna. Tata mi je mnogo puta pričao o njima, ali nikad ih nisam imala priliku vidjeti. S prove sam gledala zalazak sunca. Sunce su okruživale različite narančaste i žute boje koje su se isprepletale i činile zalazak sunca prekrasnim. Nekoliko se galebova spustilo kako bi uhvatili koju ribicu.

Morsko plavetnilo, veličanstvene dubine i prekrasan zalazak sunca ispunili su me ljepotom koju nikada neću zaboraviti!

Ana Stipić, 6.b

Petra Gabrilo, 5.b

Luka Talijan, 5.b

Bili, vidjeli, zabilježili...

pričigin

Bili smo na 3. splitskom festivalu pričanja priča-Pričiginu.

Kako je bilo, saznajte u nastavku teksta.

Sve se odvijalo jedne lijepo subote. U 11 sati, 5 učenika naše škole, zajedno s knjižničarkom našli su se ispred Gradskega kazališta lutaka. Na ulazu ih je dočekala Sanja Pilić, koja je i moderirala dogadjaj. Bili su tu, naravno, i dobitnici prvih nagrada za štiva iz osnovne i srednje škole. Dobitnici nagrada osnovnih škola su ove godine bili:

1. MJESTO – Iva Kavelj, 7.r., Osnovna škola Silvija Strahimira Kranjčevića, Lovreč
2. MJESTO – Lara Ramić, 5.r., Osnovna škola Spinut, Split
3. MJESTO – Ivan Matković, 7.r., Osnovna škola B. Granića Meštra, Baška Voda

Nagradeni su učenici pričali o svojim roditeljima i bakama i trudili se biti duhoviti, a toga nam uvijek treba. Nakon slušanja tih zanimljivih radova, i gledatelji su bili pozvani da ispričaju svoje priče. Tu se javio današnji šestaš, Ivo Skočić, koji je ispričao zanimljivu anegdotu o svojoj baki. Također se javio jedan dječak koji je ispričao izmišljenu priču o dječaku kojem roditelji osvajaju glavni zgoditak na lotu, njihovoj smrti i životu s bakom. Svi gledatelji su bili jako zadovoljni programom jer u ovim se brzim vremenima baš zgodno susresti i u miru pričati priče, posebno ako su smiješne.

Mi sve zainteresirane „pričopričalice“ pozivamo da pošalju svoje kratke priče sa sadržajem od najviše 5000 znakova, ako žele sudjelovati na sljedećem Pričiginu u 2010. godini. Ostale detalje možete dozнати jednostavnim upisivanjem riječi Pričigin u tražilice računala.

“Kada sam došao na pozornicu, uhvatila me trema. Nisam znao što bih. Onda sam se sjetio jedne priče (više anegdote) o svojoj baki. Jednostavno sam je ispričao točno onako kako sam je čuo. Valjda je ispalo dobro.”

Ivo Skočić

Ivo Skočić, 5.c

Pričigin u Kazalištu lutaka

Bili, vidjeli, zabilježili...

Bili smo na predstavi o Ivici i Marici

Konačno je došlo proljeće. Ispred škole smo ušli u autobus koji nas je vozio u kazalište.

Prikazivala se priča o dvoje djece koja su se izgubila u šumi. Zvali su se Ivica i Marica. To je poznata priča koju smo gledali kao lijepu operu. Svidjela nam se. Najljepši dio nam je bio kad su Ivica i Marica zaspali ispod drveta u šumi. Ivica je sanjao lijepu, slasnu čokoladnu kućicu s krovom od vanilije, prozore sa šećerom, ogradu od peciva i vrata od medenjaka. I to se ostvarilo.

Vještica je Ivicu stavila u zatvor da se udeblja i da bi ga mogla pojesti. Maricu je zaposlila da kuha i čisti. Djekočica je stavila drva u peć i zamolila vještici da pogleda ima li u peći dovoljno drva. Vještica je to i napravila. Marica ju je tada gurnula u peć i vještica je izgorjela. Uzeli su malo hrane i odnijeli je svojoj kući. Svi su bili jako sretni. I tako završava ova priča.

Ana Petrić, 2.b

Što su sve zapazili učenici 2.b razreda?

• Bilo je oblačno. Sjeli smo u autobus i vozili se do kazališta. Svaki je ušao u svoju ložu. Zavjesa se otvorila i počela je predstava. Kazalište je bilo lijepo, ali predstava je bila dosadna. (Bartul)

• Svirao je klavir. (Sara K.)
• Padala je kiša... Kad je završila predstava imali smo engleski. (Petrica V.)

Matea Lovrić, 2.b

Vidjeli smo kako Ivica prašinu mete. Kako Marica robu sa sušila skida. Kako Ivica i Marica zajedno plešu pa Ivica prolije mlijeko pa nemaju mlijeka za puru s mlijekom. I još smo vidjeli kako teta klavir svira. To je bila kazališna operna predstava! (Matea L.)

• Došli smo gledati Ivicu i Maricu. Više su pjevali operu, nego pričali. Bilo nam je lijepo. (Roko)

• Ivicu je glumila žena, Maricu također žena, a vještici muškarac. Na kraju je sve ispalo dobro. (Karla)

• Marica je dva puta rekla Ivici da je prozdrijevo prase. Predstava je bila smiješna i zanimljiva. (Zdeslav)

Ana Petrić, 2.b

Deni Tomic, 2.b

• Opera je dobra, glasna i smiješna. Djeca su bila zanimljiva. Svi su bili sretni. (Karla B.)

Treba znati razgovarati

INTERVJU S ČAROBNIJAKOM ILI OVO NIJE PRIČA O H. POTTERU

U veljači je našu školu pohodio jedan pomalo neobičan gospodin, ustvari običan čovjek s neobičnom pratnjom. Riječ je o vatri. Što je još neobičnije, ako nismo krivo čuli, ovaj glumac – madioničar ranije je imao posla i sa zmijama, a one su opasne koliko i vatra ako se s njom nepožljivo postupa. Na sreću, sve je dobro prošlo. Evo što smo zabilježili:

Novinar: Dobar Vam dan i dobro došli. Voljeli bismo da nam se predstavite i ispričate nešto o sebi.

Gost: Dobar dan. Pazite, ja Vam imam tri imena i tri prezimena: Milivoj Ceronja, Milivoj Živković i Silver ili Bramant Dixadiksi.

Novinar: Jesu li Vas lijepo ugostili u našoj školi?

Gost: Što se tiče vaše škole, ovo je moj 7. nastup u 40 godina rada.

Novinar: Kako ste se osjecali na pozornici?

Gost: Sve držim u malome prstu. U 40 godina na pozornici još me nitko nije uspio oponašati jer ja glumim samo svoje originale.

Djeca napeto isčekuju trikove.

Novinar: Koji je razlog što ste izabrali ovu profesiju?

Gost: Nisam isao u školu da bih bio glumac, jednostavno sam osjetio to u sebi kao da sam rođen za glumu, a na pozornicu sam kao glumac prvi put stupio 1968. godine. Sudjelovaо sam na festivalima... Zapravo nema ništa ljepeš nego zabavljati sebe i druge.

Novinar: Je li vam se kada dogodio kakav incident ili nezgoda na nastupu?

Gost: U svom dugogodišnjem radu prošao sam kroz 41 državu, preko svih kontinenata, a nikada nisam imao incidenta na nastupu. Sretan sam zbog toga.

Novinar: Kakva je naša publiku?

Gost: Bili su oduševljeni

priredbom kao i ja njima.

Novinar: Gdje ste sve imali nastupe?

Gost: „Rasprodan sam“ u Švicarskoj, Njemačkoj, Novom Zelandu, Svedskoj i dalje.

Novinar: Odje vam je bilo najbolje? Zašto?

Gost: Pa meni osobno u Novom Zelandu. Jer je to jako gostoljubiva država, ali općenito, u svim državama u kojim sam bio lijepo su me prihvatali i bili su oduševljeni mojim nastupom.

Novinar: Zahvaljujemo vam na ovom kratkom razgovoru, bilo nam je zadovoljstvo razgovarati s vama.

Sudjelovati u trikovima još je zabavnije.

«STARI MAGIK»

Porazgovarali smo i s jednim učenicom koji je gledao predstavu.

Vedran Dugopoljac iz 3.e razreda je bio oduševljen predstavom i trikovima madioničara.

Novinar: Koji ti se trik najviše svidio i zašto?

Dijete: Kada je vatrnu ugasio jezikom. Zato jer je bilo čudno kako je jezikom mogao ugasi vatrnu jer plamen kao da nije gorio. Bio je bladan.

Novinar: Je li te u jednom trenutku bilo strah?

Dijete: Da, naravno. Bilo me jako strah kada je gasio vatrnu jer sam mislio da će tu vatrnu ispustiti prema nama.

Novinar: Kakvi su dojmovi tvojih prijatelja? Jesi li čuo komentare?

Dijete: Njima se predstava, kažu, jako svidjela, osobito mom bratu Franu. Njemu se najviše svidio trik s ping-pong lopticom, kad je izašla iz usta. Bio nam je zanimljiv sa svojim glasanjem poput ptica.

Novinar: Bi li ikada poželio raditi nešto kao on? Zašto?

Dijete: Da, naravno. Zato jer je smiješan, pametan i zato što me kako nasmijao.

Ne zaboravite da se vatrom ne smijete igrati, ni radi trika!

Smijeh je lijek. To već znamo.

I nama je bila zanimljiva ova predstava pa smo fotografirali nekoliko detalja. Uživajte!

Razgovarali i zabilježili:

Dora Tomić i
Toni Vranković, 7. b
Rita Jurišić i
Ante Ivanić, 8.b

INTERVJU S NASTAVNIKOM

Nastavnik Jakov Elez u razredu

Recite nam nešto o sebi.

Zovem se Jakov Elez. Rođen sam u Ogorju Donjem gdje sam završio osnovnu školu. Pohadao sam Pedagošku gimnaziju Marka Marulića u Splitu, tamo sam završio i Pedagošku akademiju.

Što predajete u našoj školi?

Predajem tehničku kulturu, fiziku te informatiku.

Najdraža mi je tehnička kultura, ali više radim fiziku. Tehnički djeci ide puno bolje jer ima mnogo praktičnih radova.

Kako ste se odlučili za zvanje profesora?

Tek u tijeku pohadanja gimnazije sam se odlučio za to jer sam imao vrlo dragog profesora iz tehničke kulture, Dinka Simonellija, koji mi je dao inspiraciju. Uz to jako volim djecu i druženje s njima.

Od kada radite u našoj školi?

Ova škola postoji od 1970. Ja tu radim od 1976., znači već 33 godine.

Jesu li prijašnje generacije više učile nego što sad djeca uče?

Da, stariji su radili daleko više od današnje djece. Bili su disciplinirani i imali su više poštovanja prema učiteljima.

Imate li učenike koji su vam posebno dragi?

Svi su mi podjednako dragi, ali ima pojedinih marljivih i zainteresiranih učenika s kojima uživam raditi.

JAKOV ELEZ

Postoji li koji učenik u školi koji se ove godine posebno istaknuo na natjecanjima?

Ove godine zapažene rezultate ostvario je Domagoj Begušić plasiravši se na Županijsko natjecanje u fizici. Žao mi je što nema više učenika koji imaju takav potencijal.

Što ste željeli biti kao dijete?

Imao sam neka maštanja, želio sam postati precizni mehaničar. Nikada se nisam zamisljao kao profesor.

Koji vam je predmet bio najdraži u osnovnoj školi?

Glazbeni, svirao sam bisernicu 4 godine. Jako mi je žao što sam prestao. Volio sam i hrvatski, bio sam u dramskoj i recitatorskoj grupi. Išao sam na mnoge izvanškolske aktivnosti i puno sam puta nastupao za školu u strelištvu i drugim sportovima.

Jeste li se nastavili baviti sportom u srednjoj školi?

U gimnaziji sam nastupao za košarkašku ekipu, a kasnije sam s profesorom Bezeljom radio za ženski Košarkaški klub Jugoplastika. Bio sam zadužen za tehniku te epipe.

Poručite učenicima nešto za kraj.

Svima poručujem da bez rada nema uspjeha i da se znanje mora stjecati isključivo marljivim i upornim radom. Budite primjerni, poštujte roditelje i sve starije.

Dora Podrug i
Mirta Sinobad, 7.b

Uspjeh znači ići od neuspjeha do uspjeha, a pritom ne izgubiti volju.

(W. Churchill)

Najveća nagrada za trud nije ono što za njega dobivamo, nego ono što s njime postajemo.

(John Ruskin)

AMIŠI

Zamislite svijet bez telefona, televizora, automobila, rasvjete i industrije. To je svijet Amiša. Oni žive u Pennsylvaniji u SAD-u. Njihov život se isključivo temelji na Bibliji.

Odjeća im je vrlo jednostavna. Muškarci i dječaci nose tamne jakne i hlače, jednoboje majice i šešire. Žene nose duge haljine i male kapice. One imaju dugu kosu, ne šminkaju se, niti nose nakit.

Amiši žive u ogromnim obiteljima u kojima se svi međusobno pomažu. Radni dan počinje kada sunce izade, a završava kada sunce zade. Rade na farmama, a „putuju” pješice ili konjima. Muškarci i dječaci većinu dana rade na poljima, sijeku šumu ili se bave drugim sličnim poslovima, a žene i djevojčice uglavnom vode kućanstvo. Kada netko zatreba nešto veliko, naprimjer staju, svi susedi je pomažu izgraditi.

Amiši sami uzgajaju žitarice, voće i povrće, proizvode poznato bio mlijeko i odličan sladoled, zapravo nastoje proizvesti i koristiti domaće proizvode, svježe pripremljene ili tradicionalno konzervirane. Kako bi zaradili nešto novca, vlastite proizvode prodaju na tržnicama ili pripremaju hrancu za manje grupe turista. Osim toga viškove proizvoda i plodova obitelji međusobno razmjenjuju.

Nikto ne radi nedjeljom jer svi idu u crkvu. No njihov život nije samo rad. Oni imaju mnogo seoskih zabava. Ne plešu, niti sviraju glazbene instrumente, ali zato pjevaju crkvene pjesme. Odlično se zabavljaju.

Život Amiša je jako strog i jednostavan. Oni ne rabe kemikalije na svojim farmama. Nema zločina i onečišćenja. Nikto nije siromašan, niti usamljen. Njihov životni slogan je vjera u Boga i jednostavnost.

Ana Stipić, 6.b
Sara Medak, 6.b

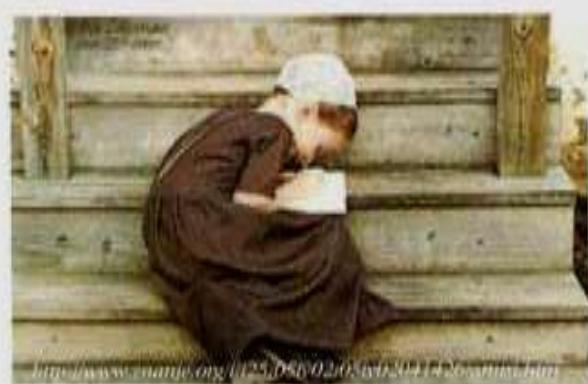

Amiši su se odrekli pogodnosti suvremenog života.

<http://www.muhle.org/025/050/024/039/204/1426.shtml>

Idila - eko prijevoz

<http://www.muhle.org/025/050/024/039/204/1426.shtml>

Djevojčica u tipičnoj odjeći

Nigdje bez vica:

Amiš i njegov sin

Amiš je sa sinom došao u trgovачki centar. Bili su iznenadeni svime što su vidjeli, a posebno s dva sjajna srebrnasta zida koja su se mogla razdvajati i ponovo spajati. Sin upita:

- Što je to oče?

Otar (koji nikada u životu nije vido lift) odgovori:

- Sine, takvo što još nisam vido u svom životu, ne znam što je to.

Dok su otac i sin gledali začudeno, jedna starica u kolicima je došla do pokretnih zidova i pritisnula dugme. Zidovi su se otvorili i starica je ušla u jednu malu prostoriju. Zidovi su se zatvorili, a otac i sin su gledali kako svijetle mali krugovi s brojevima. Onda su brojevi počeli svijetliti u drugom smjeru, a kad su se razmakli iz one je prostorije izišla lijepa mlada žena.

Otar zadivljeno reče: - Sine, dovedi mamu.

Priroda nas mami bojama, mirisima, ljepeštom...

Dorotea Aličević, 4.b

Jure Luetić, 5.a

Luka Minarik, 7.a

Jakov Soldić, 5.a

Marin Miščević, 5.a

Luka Talijan, 5.b

Evo nas u školskoj knjižnici!

ČEMU SLUŽI ŠKOLSKA KNJIŽNICA?

Nedavno su obojeni zidovi, promijenjeni prozori, a stari smedi ormari dobili su bijedonarančastu boju. Poradilo se na rasporedu ormara i čitaoničkih mjesta da bi sve bilo kako valja. To je samo jedan od pothvata na putu do toga da knjižnica postane ugodno mjesto i kvalitetna podrška učenju, mjesto za kreativno druženje i kulturna događanja: izložbe, literarne susrete, rad dramske sekcije, susrete novinarske grupe, mjesto gdje ćemo s ponosom ugostiti književnike, glumce i mnoge druge zanimljive goste. Ovdje učenici mogu doći napisati zadaću, učiti, potražiti literaturu za referate i projekte, prelistati časopise...

Ovo je sasvim ugodan kutak za izradu plakata i učenje...

"Blaženi među knjigama" - Mladi knjižničari na zadatku

U suradnji s učiteljima svakodnevno se radi s djecom na osvjećivanju mogućnosti koje im pruža školska knjižnica i knjižnice općenito te se učenici upoznaju s pravima i dužnostima korisnika knjižnice (bonton, odnos prema knjigama i ostaloj građi, odnos prema drugima, ponašanje u čitaonici...). Učenici uče samostalno pronalaziti potrebnu građu, osposobljavaju se za snalaženje u školskoj knjižnici, ali dobivaju i informacije važne za samostalno korištenje gradske knjižnice.

ŠTO BISMO TREBALI PRONAĆI U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI?

Za uspješan rad knjižnica, na zadovoljstvo njihovih korisnika, a u školi su to djeca, učitelji i ostali djelatnici te roditelji učenika, vrlo je važno nabaviti potrebnu kvalitetnu građu te omogućiti korištenje različitih izvora znanja. Knjižni fond je osnova za rad knjižnice pa ako je loše odabran, zastario i dotrajao knjižnica ne može pružiti kvalitetnu uslugu koja počiva na stručno i odgovorno izgradenom fondu.

U školskoj knjižnici sadržaji moraju zadovoljavati niz kriterija kao što su uvažavanje dobi djece, njihovih interesa, posebnih potreba pojedinih korisničkih skupina. Već pri izboru slikovnica treba ispoštovati kriterije kvalitetnog izbora građe za djecu: procijeniti sadržajnu, umjetničku, estetsku te pedagošku razinu analizirajući jezik djela, vrijednost i razumljivost poruke, kvalitetu ilustracija i fotografija itd. Tako dijete od početka izlažemo vrijednim poticajima za čitanje i učenje. To se, naravno, odnosi i na izbor svih ostalih oblika građe, za sve uzraste (knjige, časopise, audio-vizualnu građu, elektroničke izvore...).

Osim toga, od velike je važnosti podržavanje starih i novih „vrsta pismenosti“ što uključuje i mrežne sadržaje. Djeci treba

pomoći da vrednuju sadržaje weba jer nije dovoljno pronaći tek nešto na webu, nego pronaći ono što uistinu tražimo i što je relevantno. Nezaobilazna je činjenica da je web postao uistinu širok i nepregledan te da osim vrijedne baštine i plemenitih ljudskih saznanja sadrži negativne tekovine i pojave ljudske prirode i djelovanja, zato je nužna selekcija pri odabiru i nabavljanju grade za knjižnicu, tj. pri osiguravanju pristupa.

Ne smijemo zaboraviti da su većina korisnika školske knjižnice upravo djeca i da osim prava na informaciju postoji i pravo djeteta da bude zaštićeno od štetnih sadržaja i materijala, a ne zaboravimo ni to da se po Konvenciji djecom smatraju osobe do 18. godine starosti. Takvu se zaštitu može provesti ponajprije kreiranjem sigurnog okruženja koje uključuje razvijanje sustava označivanja i filtriranja i što je još značajnije edukacijom i podizanjem svijesti učitelja, roditelja i djece te pomnjivim izborom sadržaja.

POGLED NA POLICE

Polagano smo započeli s nabavljanjem novih knjiga. U prošloj su godini nabavljeni novi naslovi za školsku lektiru: Mama je kriva za sve (Z. Pongrašić), Robinson Crusoe (D. Defoe), Sasvim sam popubertetio (S. Pilić), Maturalac (B. Primorac), Psima ulaz zabranjen (M. Rundek), Divlji konj (B. Prosenjak), Mali ratni dnevnik (S. Tomaš), Zaljubljen do ušiju (M. Gavran)...

Na dar smo dobili dva filma za knjižničnu zbirku:

To je početak obnove fonda i put prema udovoljavanju standardima koji su propisani za školske knjižnice, što zapravo nije suhoparno udovoljavanje pravilima jer se radi o namjeri da se djeci ponudi što više pozitivnih poticaja za razvijanje pismenosti, navike čitanja i kritičkog mišljenja, dakle, i za osobni razvoj općenito, a moć dobre knjige i dobro osmišljene knjižnice je važna u tom zahtjevnom poslu koji zovemo – odgoj i obrazovanje.

Otkrili smo gdje još stanuju priče. Digitalizirana građa na stranicama <http://www.nsk.hr/HeritageDetails.aspx?id=452>

Edita Perković, knjižničarka

PRIREDBA ZA DAN ŠKOLE

Na blagdan Gospe Fatimske naša škola slavi svoj dan, Dan škole. Kako je ove godine na taj dan bio štrajk učitelja, proslavu smo odgodili nekoliko dana. To za izvođače nije predstavljalo nikakav problem. Atmosfera je bila više nego odlična. Učenici su pjevali, plesali i zabavljali publiku. Nastupali su učenici od trećeg do osmog razreda. Sve su to iz drugog kuta sa zadovoljstvom pratile nastavnice Slavenka Simonelli i Jelka Marović.

Trud se isplatio, publika je bila oduševljena. Poslije ovakve priredbe svi su zadovoljni pošli kući.

Petra Savanović, 4.b

Ravnateljev prigodni govor

Dvije plavuše u gledalištu

Nastup plesne skupine Korak po korak

Odgovorni trio pazi da se sve lijepo čuje i vidi.

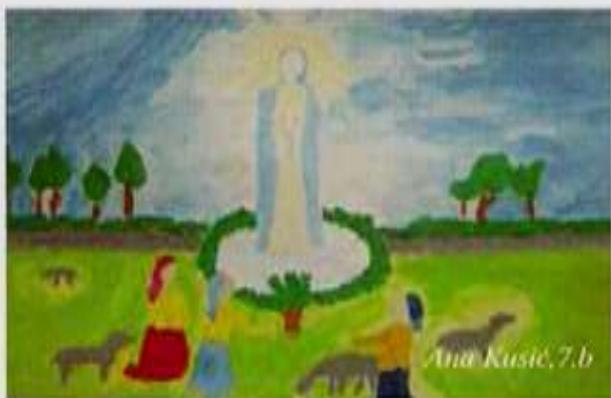
Bilo je obilje pjesama.

Pano za Dan škole

GOSPA FATIMSKA ZAŠTITNICA ŽUPE BLATINE-ŠKRAPE – PREČISTO SRCE MARIJINO

Zaštitnica naše župe, Prečisto Srce Marijino poznatija pod nazivom Gospa Fatimska ima zanimljivu povijest svojih ukazanja kroz ne baš tako davnju prošlost. Prvo ukazanje se dogodilo 1916. g. u mjestu Aljustres u blizini Fatime odakle potječe i popularni naziv Gospa Fatimska. Protagonisti ovih događaja troje su djece: Lucija, Franjo i Jacinta. Ukazanja Blažene Djevice Marije su priznata od Crkve iako pripadaju u privatne objave. Pavao VI. hodočastio je u Fatimu čak tri puta kao i Ivan Pavao II., karizmatični papa koji je izrazito štovao Blaženu Djevicu Mariju, kako bi joj osobno zahvalio što ga je zaštitila nakon što je bio ranjen točno na dan njenog ukazanja. Poznato je da se uvijek ukazivala 13. u mjesecu.

Ana Kusić, 7.b

Ukazanja su vezana uz nesvakidašnje događaje koji izlaze izvan prostorno-vremenskog okvira. Postoje manifestacije o kojima se detaljno pisalo i opisivalo, a ovdje ćemo spomenuti samo dio priča o ukazanjima.

Prvo Gospino ukazanje zabilježeno je 13. svibnja 1917. godine, a poruka se odnosila na važnost molitve i obraćenja radi mira u svijetu i svršetka rata. Gospa je, prema predaji, na one kojima se ukazala prosula svjetlo koje im je omogućilo da vide

najskrovitije dijelove svoje duše.

Prilikom drugog ukazanja, 13. lipnja 1917. godine poruka ljudima je spominjala ranjeno srce Isusovo i njegovu želju da čovječanstvo manje griješi.

Treće ukazanje (13. srpnja 1917. godine) je poznato kao prvi dio fatimske tajne.

13. kolovoza djece nije bilo na mjestu ukazanja jer ih je pritvorio načelnik. Četvrto ukazanje se zabilježeno 19. kolovoza 1917. godine i tada je ljudima poslana poruka da se mole i žrtvuju za spas grešnika, a peto 13. rujna 1917. opet s porukom da nastave moliti krunicu.

Sesto ukazanje je uslijedilo 13. listopada 1917. i u njemu je kažu Gospa zamolila djecu da se na tom mjestu podigne kapelica - Gospa od svete Krunice.

U Wikipediji (http://hr.wikipedia.org/wiki/Gospa_Fatimska) piše da se je tijekom Gospina ukazanja u Fatimi dogodilo „Cudo Sunca“ koje je vidjelo od 50 000 do 70 000 ljudi što je zabilježeno u novinskom članku „Ilustracio Portugueza“ dana 29. listopada 1917. Poput velike vatrenе kugle, stoji nadalje, Sunce se streljivom brzinom okrećalo oko svoje osi prelivajući se u mnogo boja. Trajalo je oko 10 minuta, vidjelo se i s udaljenosti od 40 km. Sunce se nakon toga vratilo na isto mjesto i normalno sjalo.

Novinski članak iz "Ilustracio Portugueza" od dana 29. listopada 1917. pokazuje mnoštvo ljudi koji gledaju Cudo Sunca tijekom Gospinog ukazanja u Fatimi. (http://hr.wikipedia.org/wiki/Gospa_Fatimska)

Iva Čeladn, 7.a

U svakom slučaju, priča o ukazanjima poziva na obraćenje, potiče ljudi da prepozna grijehe te da željeni mir postignu uz pomoć molitve, pokore, pobožnosti i povjerenja u zagovor Prečistog Srca Marijina.

Zapisale:

Iva Kardum, 7.a
Snježana Mikelić, vjeroučiteljica

SPORTSKI USPJESI NAŠE ŠKOLE

Nastavnica tjelesnog odgoja, Marica Milardović već dugo pomaže učenicima da ostvare što bolje rezultate i da budu uspješni u onome čime se bave. Sport je izabrala jer je ispunjava, kao što kaže, i psihički, i fizički te joj daje više lijepih nego ružnih trenutaka. Jako voli raditi s mladima u sportu. Naša profesorica svu ljubav i znanje prenosi na nas...

Vodila je sportske školske ekipe koje su ostvarile izvrsne rezultate.

Najbolji uspjesi postignuti su na državnom natjecanju u plivanju gdje je 2005. godine osvojeno drugo mjesto, a već sljedeće naši plivači bili su prvi.

Djevojčice su dva puta zaredom u košarci bile prve u gradu, a treće u Županiji te su i u rukometu bile trećeplasirane. Ove godine su natjecatelji iz naše škole jako dobro startali osvojivši četvrto mjesto u košarci, a peto u skijanju.

Svake godine škola sudjeluje u mnogim sportskim natjecanjima: košarci, odbojci, rukometu, sportskoj gimnastici, plivanju, skijanju, atletici te na brojnim kros utrkama i Marjanskoj štafeti...

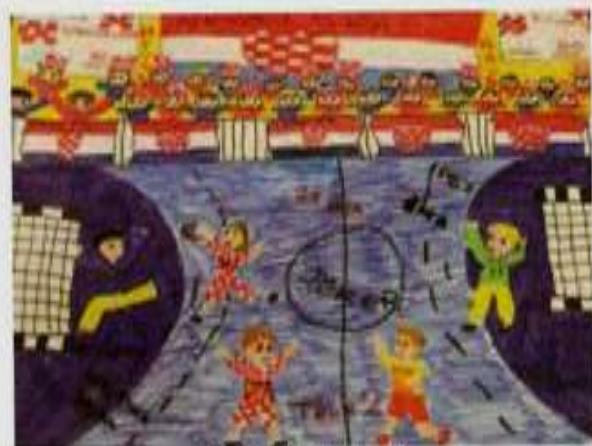
U tijeku je natjecanje iz rukometa za djevojčice i dječake pa smo zato svake subote na terenima. Tako nam je i subota radna, a ponekad čak i nedjelja.

Željno očekujemo početak natjecanja u sportskoj gimnastici i svakom se sportskom susretu radujemo zajedno s našom nastavnicom.

Dora Podrug i Mirta Sinobad, 7.b

Izložene nagrade i priznanja koja su učenici zaslужili na brojnim natjecanjima

Ivana Mimica, 4.a

S VESELJEM POHVALUJEMO

Posebno se veselimo kad možemo ispričati nešto dobro i lijepo, zato vam navodimo uspjehe naših učenika.

Na NACIONALNIM ISPITIMA, koji su se provodili u osmim i četvrtim razredima, postignuti su iznadprosječni rezultati. Time se ponosimo!

Na ZUPANIJSKOM NATJECANJU iz matematike sudjelovali su Tomislav Žuveš iz 5.c, Andrea Fusek i Roko Dumanić iz 5.b i Luka Minarik iz 7.a razreda, a iz fizike Domagoj Begušić iz 8.b.

Posebno se istaknuo Leon Čatipović, učenik 7.b razreda koji je na županijskim natjecanjima iz kemije i matematike zasluzio 1. mjesto. Na državnim je natjecanjima postigao zapažene rezultate te je dobio priznanje za matematiku i pohvalnicu za kemiju. Mate Begić, učenik 7.a razreda zasluzio je izvrsno 2. mjesto u Županiji iz kemije.

Pohvalnice na županijskom natjecanju iz biologije zaradili su Leon Čatipović, Marko Lukšić i Marin Ogorevc (2. mjesto).

Na županijskom natjecanju iz zemljopisa uspješni su bili učenici Ana Stipić iz 6.b i Marin Ogorevc iz 7.c te Mate Begić iz 7.a razreda koji je postigao 3. mjesto.

Na županijskom natjecanju iz tehničke kulture sudjelovali su učenici osmog razreda Domagoj Begušić i Vladimir Lulić, Josip Šerić (3. mjesto) i Marko Pavlović iz 7.a, Ivan Rogulj i Ana Stipić iz 6.b, Viktor Vegan iz 5.b i Ela Bobanac iz 5.c razreda.

Učenica Ema Marača iz 7.a na Lidranu je postigla izvrsne rezultate. Njezin rad bio je među najboljima u Županiji.

Čestitamo učenicima i njihovim mentorima: Ariani Marović za kemiju, Neli Sikirici za biologiju, Mirjani Blažević za matematiku, Jakovu Elezu za fiziku, Tatjani Alduk i Nikoli Batistiću za tehničku kulturu, Ivici Zrinušiću za zemljopis te nastavnici hrvatskog jezika, Zorani Litović-Vukojević za sudjelovanje na Lidranu.

ARENA - NOVI SIMBOL GRADA

Sve je počelo 2007. godine kada je tadašnji premijer rekao da izgradnja dvorane nije upitna... Danas Arena stoji ponosno na sjeveru - u Lori. Cijeli projekt, zapravo, još nije dovršen, Arena je samo dio Spaladium centra – važnog projekta za grad Split. Tako ćemo od 2012. godine pa nadalje gledati uz Arenu i 100-metarski toranj (najviši u Splitu) s trgovačkim centrom površine 27.700 m² i najveću garažu u cijelom gradu. Spaladium centar je najveći graditeljski potpovrat u Splitu u posljednjih 30 godina još od izgradnje poljudskog stadiona povodom Mediteranskih igara 1979.

Otvorena je božićnim koncertom, a nekoliko dana poslije u njoj su odigrane utakmice Svjetskog rukometnog prvenstva.

Spaladium Arena je multifunkcionalna, tehnički napredno opremljena dvorana kapaciteta do 12 000 sjedećih mesta. Ima bruto površinu 28.500 m² te će postati središte svih najvažnijih sportsko-zabavnih događaja u gradu, pa i regiji. Split do izgradnje Spaladium Arene nije imao višenamjensku dvoranu. Arena će imati mogućnost djelomičnog pregradivanja kako bi se u njoj mogli odvijati i manji događaji. Sportovi koji će se ondje moći odigravati prilagodbom, odnosno izmjenom terenskih podloga, su mnogobrojni i sigurno da će ovo velebno arhitektonsko djelo oživjeti cijeli grad, a pogotovo donedavno zapušten sjeverni dio grada. Arenom će sljedećih deset godina upravljati tvrtka Global Spectrum Europe.

Općenito, Splitčani su dobro prihvatali novu dvoranu što je poprilično teško kad su u pitanju izmjene u gradu, sjetite se samo nove rive. Naravno, postoje i ljudi koji nisu zadovoljni ovim projektom - neki ljudi jednostavno ne žele prihvatiti nešto novo, ali to nije pitanje estetike u arhitekturi već mentaliteta. Splitu, koji njeguje imidž „najsportskijega grada na svitu“, potrebna je, uz Gripe, još jedna dvorana. I naš gradonačelnik tvrdi da je Arena ružna.

Iznutra, izgledom Arena obara s nogu. Prve sekunde u Areni koje sam doživio na prvoj utakmici Svjetskog rukometnog prvenstva neopisive su. Jednostavno me preplavio osjećaj radosti i poštovanja. Ne možete vjerovati da se takva građevina nalazi u vašem gradu; jednostavno smo navikli takve stvari vidati samo na Zapadu. U tome je tajna ove Arena. Iskreno, nikoga njezin "outlook" nije ostavio bez daha jer investitor pod pritiskom rokova i recesije nije uspio dovršiti dvoranu. Ljepota se ove arene nalazi iznutra. Treba pričekati da se završi cijeli kompleks s tornjem pa ćemo onda moći prosudjivati vanjski izgled, jer ovo je takav projekt- zamišljen kao cjelina.

Autor: Dino Kaleb, 8.c

PLES JE MOJE NADAHNUĆE

Danas je bio veoma naporan dan u školi. Vratila sam se kući iserpljena i jedva sam dočekala ispružiti se na svoj krevet. Upalila sam radio i začula poznatu glazbu. Odmah sam ustala iz kreveta i počela plesati na tu prekrasnu „kroki-kroket“ glazbu.

Obožavam ples! Zbog njega volim srijedu jer tada idem u školu plesa. Čim trener pusti glazbu, zaboravljam na sve probleme i umor. Odjednom mi se srce ispunji srećom i kao začarana taktovima glazbe, krećem se lagano kao da lebdim. Iz koraka u korak osmijeh mi titra na licu dok savladavam novi plesni korak i koreografiju za završni revijalni ples. Vrijeme provedeno na plesu kao da proleti i taktovi glazbe odjednom utihnu. To znači da je trening gotov pa me obuzme neka tuga i već razmišljam o sljedećoj srijedi. Od tada glazba svira u mojoj glavi, a plesne korake uvježbavam kad god imam slobodnog vremena.

Na kraju školske godine moje uživanje u plesu doživljava vrhunac. Tada oblačimo prave plesne haljine i na revijalnom plesu pred mnoštvom svijeta, poput leptira na proljetnoj livadi, krećemo se po pozornici lagano, ponosno i sretno u ritmu prateće glazbe. U raskošnim i prekrasnim haljinama izgledamo kao princeze, a s ritmom u srcu kao prave kraljice. Ples je nešto što me opušta i čini sretnom, ples je moje nadahnucće.

Nora Maras, 5.b

ŽELIM PISATI O NAJDRAŽOJ KNJIZI

Knjiga o kojoj želim pisati je dječji roman „Što mi se to dogada“ autorice Sanje Pilić. Tema romana je odrastanje dvanaestogodišnje Maše. Roditelji su joj rastavljeni. Maša živi s mamom u Zagrebu, a svako ljeto provodi s tatom u Rovinju. Ovo ljeto je bilo posebno za Mašu. U Rovinju ima prijateljicu Jolandu. Maša i Jolanda su na plaži upoznale Marka. Marko i Maša su se zaljubili. Došao je kraj ljetnih praznika, a oni su svoju ljubav ponijeli u Zagreb.

Odlučila sam pisati o ovoj knjizi zato što mi se svidio način na koji autorica opisuje prvu zaljubljenost. Ovu knjigu bih preporučila svojim vršnjacima zato što je zanimljiva i zabavna. Mnogi će u njoj pronaći sebe.

Stela Klobas, V.b

AVIONČIĆ OD PAPIRA

Tanja i Mina su šetale livadom. Bio je sunčan proljetni dan. Dok su šetale, pred njih je pao aviončić od papira. Djevojčice su gledale oko sebe da vide odakle je aviončić doletio te su sjele na klupu i počele čitati poruku. U poruci je pisalo:

Zovem Ivana i nalazim se u bolnici uz cestu. Morala sam idi na operaciju. Moji roditelji se rastaju pa nemaju vremena da me posjeti. Djeca iz razreda se ne vole družiti sa mnom zato što sam drugačija. Voljela bih da mi budete prijateljice iako sam drugačija. Imam loše ocjene, usamljena sam i roditelji mi se rastaju. Nadam se da ćete mi pružiti priliku.

Vaša Ivana

Tanja i Mina odmah su odlučile otici u bolnicu. Bolničarka ih je dovela do Ivanine sobe. Kad su ušle u sobu, vidjele su osmijeh na Ivaninom licu. Djevojčica je bila sigurna da će dobiti prijateljice, a Tanja i Mina da će napraviti dobro djelo. Kad je Ivana izašla iz bolnice, nastavile su se družiti. Ostale su prijateljice zauvijek.

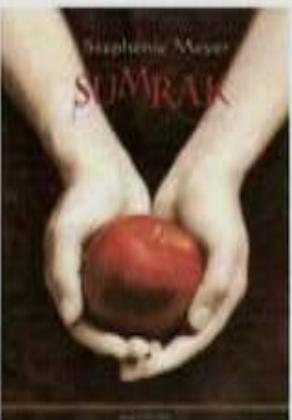
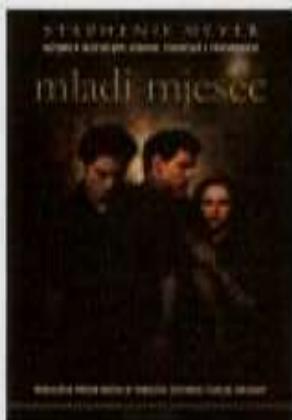
Barbara Šundov, 4.b

Petra Savanović, 4.b

Karlo Bošković, 2.b

SUMRAK

"Sumrak" je serija od četiri nastavka knjiga vampirske, ljubavne fikcije, koju je napisala američka autorica Stephenie Meyer.

Opisuje život tinejdžerice Isabelle "Belle" Swan, koja se spletom okolnosti preseli u Forks, maleni gradić na obali države Washington. Bella se zaljubljuje u 108 godina starog vampira Edwarda Cullena i na temelju njihove zabranjene ljubavi gradi se najpopularnija i najprodavanija knjiga današnjice. Sve od objavljanja "Sumraka", 2005. godine, knjige su postigle nevidenu slavu i hvale posvuda po svijetu. Knjige su najprodavanije među tinejdžerima, iako ankete pokazuju i povoliku popularnost među starijim naraštajima. Knjige su osvojile mnogobrojne nagrade, a najpriznatije su one 2008. godine kada su se knjige prodale u više od 70 milijuna primjeraka i prevedene na najmanje 38 jezika. Sumrak je oborio sve rekorde zadržavši se više od 102 tjedna na prvom mjestu ljestvice najprodavanijih knjiga Amerike.

"Summit Entertainment" je odlučio u filmu uporaziti prve tri knjige. Prvi film je prikazan 2008., a svjetska premjera "Mladog Mjeseca", drugog nastavka knjige, zakazana je za 20. studenoga 2009. godine.

Meyer kaže da joj je ideja o Sumraku došla 2. 6. 2003., u snu o djevojci i blistavom vampiru koji su sjedili na proplanku, koja je sada smještena u 13. poglavljku knjige. Pomalo je neobično, kad su u pitanju mladi spisatelji, da je izdavačka kuća "Little, Brown And Company" ponudila ugovor ovoj spisateljici za tri knjige. Bio je vrijedan čak 750,000 \$. "Mladi Mjesec", za petama praćen "Pomrčinom" i "Praskozorjem" je u rekordnom roku od dva tjedna postao najprodavanija svjetska knjiga za djecu i tinejdžere.

Meyerica i "Saga Sumraka" su sada poznati jednako koliko i J.K. Rowling i njezina serija knjiga o "Harryju Potteru". No, tu nije kraj. Nastavak Sumraka, Mladi mjesec, imao je nenamjerno „cik-cak“ izdanje po cijeloj sjevernoj Americi, a izašao je početkom kolovoza 2006. Treći dio, Pomrčina, je pušten u prodaju 7. kolovoza 2007., a četvrti dio, Praskozorje, je izšao 2. kolovoza 2008.

Meyer je napomenula da će četvrta knjiga biti posljednja iz Bellinog gledišta. Na svojoj stranici je ustvrdila da će ipak biti više od četiri dijela serijala. Također je ustvrdila da će njezin roman, "Midnight Sun", biti više kao pratilac prvom dijelu, Sumraku, jer će biti napisan iz Edwardovog gledišta. Prvo poglavje pete knjige je objavljeno na njezinoj stranici, ali je rekla da će najvjerojatnije biti preuređeno prije nego što će roman biti tiskan. Stephenie Meyer je imala namjeru napisati još četiri knjige kao dodatke sagi. Prvih dvanaest poglavlja je ilegalno objavljeno na internetu, dopuštajući svima da pročitaju neobradenu verziju knjige, što je duboko potreslo Meyericu, koja je za sada odlučila prestati s pisanjem sage. No, saga slavu nije donijela samo autorici.

Mega popularni su postali i glavni glumci u filmovima koji su snimljeni prema knjigama. Robert Pattinson, Kirsten Stewart i Taylor Lautner su se nakon brojnih pokušaja u propalim filmovima uspjeli lansirati u glumačke vode Hollywooda i opovrgavaju svaku sumnju o prekidu snimanja filmova.

Kulturni fenomen, tako nazivaju ovu sjajnu seriju knjiga, na sreću mnogih čitatelja svijeta, neće uskoro završiti. Saga se nastavlja neobjavljenim knjigama kada svi filmovi budu gotovi i poznati javnosti, pa čak i kada sve završi, uvijek ćemo imati uspomene na svjetsku opsесiju današnjice.

Iva Kardum 7.a

Tereza Lovrić, 4.a

Prijateljstvo

Prijateljstvo je velika riječ, velik i dragocjen događaj, čudesni blagotvorni lijek, osmijeh u mračnim vremenima, svjetlo dragocjeno utočište, radost.

Ono je veza među ljudima koji i kad šute razume jedni druge, koji u sitnicama nalaze svoje jutro, koji sjedinjeni duboko u srcima pokolebiti mogu čak i ono što željeznu snagu ima.

Prijateljstvo treba čuvati i održavati kao što vrtlar održava biljku vodom.

Voda prijateljstva je ljubav, iskrenost, vjernost, smijeh i radost. Prijateljstvo je put kojim koračaš uz nekog tebi dragog. Put je nekad težak i naporan, ali prevljuje se brzo kad je korak vedar i lak i cijeli svijet izgleda ljepše kad uz tebe korača prijatelj, jer on je most prema velikom svijetu.

Teško je naći pravog prijatelja, često i nemoguće. Pravi prijatelj bit će tu kad ti je potrebna pomoć, dijelit će s tobom ružne i lijepe trenutke. Kroz njegove oči vidimo kao i kroz vlastite.

Trebamo njegovu brižnost, dobrotu, i ushićuje nas spoznaja da i on vas treba. Da bi doživio punu vrijednost radosti moraš imati nekoga s kim ćeš je podijeliti. Prijatelj je tu kad uz tebe nema baš nikoga, on je onaj koji dolazi kad se svi povuku, onaj koji od tvog života načini pravu priču. Na bezbroj načina tvoja ograničenja pretvoriti u prekrasne povlastice i omogući ti da u sjeni vlastita nedostatka koračaš vedar i sretan. On je taj koji razumije tvoju prošlost, vjeruje u tvoju budućnost i prihvata te danas onakvim kakav jesi.

Teško je napustiti prijatelja, tu voljenu osobu. Rastanci su najgori i svakom tko ima srca teško padaju. Rastanak i zaborav dva su sudružnika. Put do zaborava je jako kratak, zato koračaj što sporije da bi se što duže sjećao, jer prijateljstvo s voljenom osobom bilo je i jest najveći blagoslov svakog života.

Ivana Božulić, 8.c

Karla Leko, 5.b

Moj odnos prema mlađima

Moje male prijateljice zovu se Maja i Pola. One su blizanke. Uvijek imaju pregršt pitanja za mene. Radoznale su i zabavne, ali ponekad mogu biti dosadne sa svojim pitanjima. One su ove godine krenule u školu pa još ne znaju čitati ni pisati. Ja isto pitam svoju mamu i ostale odrasle o mnogim stvarima vezanim uz život ili školu. Moja mama strpljivo odgovara na moja pitanja sve dok su ona pametna, a kada su pitanja glupa malo se zadere na mene i kaže da to mogu i sama riješiti. Mislim da je moje ponašanje prema mlađima slično ponašanju moje majke prema meni.

Tali Brozinčević, 6.b

RAZMIŠLJAM O PRIJATELJSTVU

U životu se nademo u mnogo situacija koje ne možemo proći sami. Potreban nam je netko tko će s nama dijeliti dobro i zlo, tko će ostati s nama zbog nas samih, a ne zbog sebe i svojih potreba.

Za pravo prijateljstvo potrebno je povjerenje, jer ne možemo smatrati nekoga prijateljem ako mu ne vjerujemo u potpunosti. Mučila bi nas važna pitanja i ne bi bili sigurni u svoje osjećaje, a najbitniji osjećaj je osjećaj sigurnosti. Mnogi ljudi produ kroz naš život, mnogi se smatraju našim prijateljima, no čim se pojavi neki problem, oni se povlače i iznevjere nas. Tada vidimo da samo pravi, iskreni prijatelji ostaju uz nas. Iskrena se prijateljstva stječu dok smo mlađi. Kako godine prolaze ljudi se mijenjaju i trče za nekim drugim ciljevima, a zaboravljaju na one bitne, moralne vrijednosti. Moramo naučiti cijeniti svaki plemeniti postupak, svaku toplu riječ i savjet kako bismo bili dostojni pravog prijateljstva.

Vedran Tutić, 8.b

ŽIVIM U MIRU

Kada se kaže da netko ima mir onda je to nešto zaista lijepo. Taj osjećaj može razumjeti samo onaj tko je iskusio rat, a da bi shvatio što je to, potrebno je znati ponešto i o onim situacijama kada tog mira nema.

U školi smo učili da je u našoj domovini ne tako davno bio rat. Rat koji je otjerao mir i donio strahote. O tome sam dosita čitao, gledao na televiziji i slušao starije. Ipak, od svog tate sam čuo i naučio najviše.

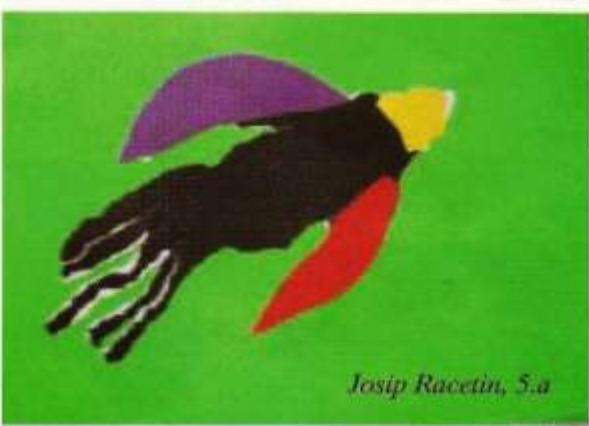
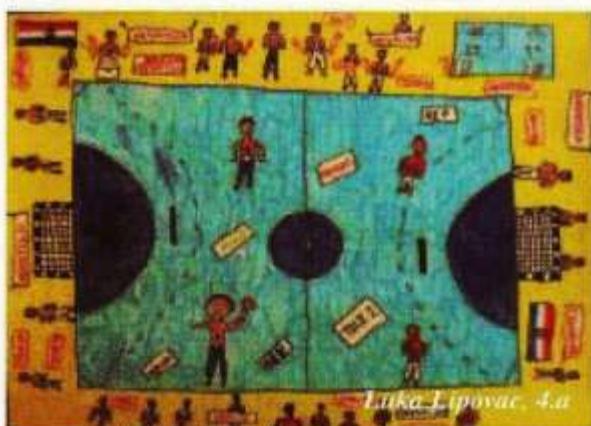
On je prošao cijeli Domovinski rat. Bio je pripadnik 4. garadijske brigade. Nosio je crvenu beretku i maskirnu odor. Radio sam se nakon rata, a moja sestra dok je trajao. Tata mi pomaže shvatiti i razumjeti što se tada dogadalo, tko je koga napao, tko se branio i kako. Neizmjerno sam sretan i ponosan što je moj tata bio na strani onih koji su obranili domovinu. Hrvatska vojska i branitelji

donijeli su mir našoj domovini. Oni su zaslužni što se djeca danas slobodno igraju, idu u školu, smiju se i vesele.

I mama ponekad ispriča svoju priču o tim danima. Sjeća se kako je otac sam otišao u rat. Nitko ga nije zvao. Otišao je dragovoljno, kao i mnogi njegovi prijatelji. Mama je jako dobro znala gdje je i što se tamo događa. Plakala je i čekala da se javi. Svaki dan se molila bogu da ga čuva i da se vrati živ. Tako je i bilo. Ipak, nisu se svi vratili.

Mnogi su svoj život dali za domovinu i mir koji danas imamo. Oni su postali legende i heroji. Dali su najviše što su mogli i zato im veliko hvala. Odlazeći na svetu misu puno puta slušam kako svećenik govori i poziva nas da se molimo za mir. U svijetu se svaki dan nekome događa rat, ubijanje i nesreća. Mnoge obitelji ostaju bez domova i svojih najbližih. Kada o svemu tome razmislim, sretan sam što rastem i uživam u miru.

Luka Lončar, 6.b

ČAROBNE TENISICE

U mom kvartu živio je jedan dječak. Zvao se Ante. Bio je svakakav: zločest, bezobrazan i nikada nikoga nije pozdravljaо. Ante je imao jako dobre roditelje, ali budući da su mu roditelji bili siromašni, morali su raditi po cijele dane. Tako je Ante zapravo odrastao na ulici. Imao je poderau odjeću i tenisice jer mu roditelji nisu imali novca za novu odjeću. Kada su mu roditelji napokon dobili plaću, otišli su u trgovачki centar i kupili mu nove tenisice. Bile su prekrasne, plave sa zelenim šarama. Ante je bio presretan.

Budući da su se roditelji vratili u kasnim večernjim satima, Ante nije imao vremena prošetati nove tenisice. Od umora je brzo zaspao. Usnuo je jako neobičan san. Njegove tenisice su oživjele i počele pričati. Ante ih je u snu prošetao po kvartu, nadajući se da će im se svi diviti, ali baš suprotno:

umjesto divljenja, dobivao je samo negativne komentare:

„Oh, tijadni roditelji! Cijelu su plaću morali potrošiti na to dijete.“

To je bio samo jedan od komentara koji se čuo u kvartu. Ante je bio žalostan i shvatio je da ima divne roditelje koji mu stalno ugadaju, a on ih sramoti kad god stigne. Kada se probudio, odlučio je da će se poboljšati i da više neće sramotiti svoje roditelje nego da će biti njihov ponos.

Štetači kvartom, svakog bi susjeda uljudno pozdravio. Svi su se čudili njegovo pristojnosti. Kada su susjedi vidjeli Antine roditelje, rekli su im da je Ante postao dobar i pristojan dječak. Čuvši to, Antini roditelji su bili presretni. Više ga se nisu stidjeli.

Našli su bolji posao s većom plaćom i svi troje su dugo živjeli kao velika sretna obitelj. Ante je imao mnogo prijatelja, a njegovi roditelji su bili ponosni na njega.

Petra Savanović, 4.b

KADA MI MLAĐI POSTAVLJAJU PITANJA...

Imam sestru Mariju koja je dvije godine mlađa od mene. Ja sam joj uzor i zbog toga me imitira. Često razgovaramo i ona mi se povjerava. Volim pričati s njom jer me razumije. Postavlja mi različita pitanja. Ponekad je dosadna sa svojim propitkivanjima. Ignoriram je, ali ona je uporna. To me iznervira pa se onda posvadamo. Ponekad ne znam odgovor pa joj kažem da pita mamu, ali njoj je puno draže kad joj ja pomažem.

Volim joj objašnjavati različite stvari koje je zanimaju. Ona je sretna zbog toga i svoju zahvalnost mi uvijek pokazuje. Jako sam ponosana i sretna što mi je ona sestra.

Ana Stipić, 6. b

Viktoria Pavlovska, 3.b

Petar Mikelić, 4.a

Lea Čelan, 2.b

PROLJEĆE

Osvanuo je lijep i sunčan dan. Prijateljica i ja krenule smo u šetnju. Na jednoj livadi ugledala sam malu nježnu visibabu. Dugo sam je gledala diveći se njezinoj ljepoti. Ona ima bijelo zvono kojim svima javlja: „Proljeće je stiglo!“ Visibabino zvono pozvalo je i ostalo proljetno cvijeće da svojom ljepotom uljepša parkove i travnjake.

Aličević Dorotea, 4. b

ZAŠLA SAM U DUBINU GORSKE ŠUME

Na livadi su virili sramežljivi svjetloljubičasti cvjetovi. Šum cvjetova i trave bio je poput pjesme ptičica. Velika zimzelena stabla pričala su s nebom. Listopadno drveće se širi i pruža ruke prema svojim prijateljima. Zvukovi koje ispuštaju stabla su posebni i čudni. Plavim nebom putuje oblak kao pravi nebeski putnik.

U šumi se osjećam posebno, jer mi je u šumi lijepo.

Jednostavno, u šumi je posebno.

Magdalena Plančić, 3.b

AVIONČIĆ OD PAPIRA KOJI IM JE PROMIJENIO ŽIVOT

Tanja i Mina su šetale parkom. Odjednom je pred njih doletio aviončić od papira. Tanja i Mina su bile iznenadene. Djevojčice su pogledom tražile odakle je aviončić doletio i tko ga je bacio, ali nikoga nisu vidjele. Djevojčice su sjele na klupu i pročitale poruku. Bile su iznenadene. Poruka je bila jako neobična. U njoj je pisalo:

„Zovem se Tatiana i živim u domu.
Nemam ni roditelje ni prijatelje. Željela bih
da mi postanete prijateljice, samo kratko,
da i ja osjetim što znači imati prave prijatelje.
Ako me ikada poželite vidjeti ili mi poželite
postati prijateljice, javite mi se. Živim u domu.
Mislim na vas. Tatiana“

Tanja i Mina su se složile da će najbolje da odmah krenu u taj dom. Došle su u dom i gospodi na ulazu rekле da traže djevojčicu Tatianu. Gospoda ih je odvela do djevojčice koja je sama i tužna sjedila u kutu.

„To je Tatiana“, rekla je ljubazno gospoda.

Kad su Tanja i Mina došle do djevojčice, njen je osmijeh obasjao cijelu prostoriju. Tanja, Mina i Tatiana su se vidale svaki dan. Nekada bi Tatiana došla do Tanje i Mine, a nekada bi one došle do Tatiane u dom. Uskoro je Tanjina i Minina mama upoznala Tatianu.

Njih dvije su se odlično slagale. Tanja, Mina i Tatiana su se ponašale kao sestre. Nakon nekog vremena Tanjini i Minini roditelji su odlučili posvojiti Tatianu. Kada su to saznale Tanja i Mina, bile su presretne što će dobiti sestruru, a Tatiana je bila sretna što sad ima i divne roditelje i dvije sestre koje je oduvijek žarko željela.

Tanja, Mina, Tatiana, mama i tata dugo su živjeli kao velika sretna obitelj. Svi su bili radosni zbog Tatiane, a Tatiana zbog novih sestara i roditelja.

Petra Savanović, 4.b

ŠEVINA PJEŠMA (KAO U RAJU)

Probudila se ševa na drvetu smreke,
mašu joj vlasti trave meke.

Mali cvjetovi stvaraju latice,
s balkona košnice ševi mašu matice.

I ševa pjeva pjesmu svoju,
a pozdrav joj šalju lastavice u raju.

Fedra Domljanović, 3.b

U šumi

U dubini šume bila je livada. Na vlatima trave još je bilo rose.

Mirisno cvijeće raslo je na livadi. Cyjetovi su bili dugih boja.

Uz livadu prema nebnu raslo je visoko drveće.

Sa zimzelenog drveća protezao se svjež miris.

U listopadnom drveću odmarao se vjetar.

Na velikom nebnu bili su lijepi oblaci.

Svi su se nekamo žurili.

Preplavio me osjećaj svježine i radosti.

Fedra Domljanović, 3.b

Vana Kondić, 4.b

Boje, mirisi, ljepota

Marijela Alebić, 4.b

Mislav Udovičić, 8.a

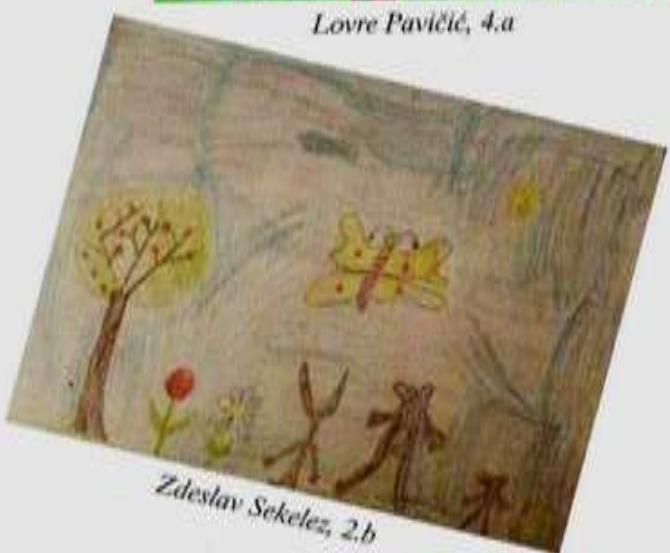
Jelena Čavara, 5.c

Lovre Pavičić, 4.a

Marija Vukušić, 6.b

Zdeslav Sekelj, 2.b

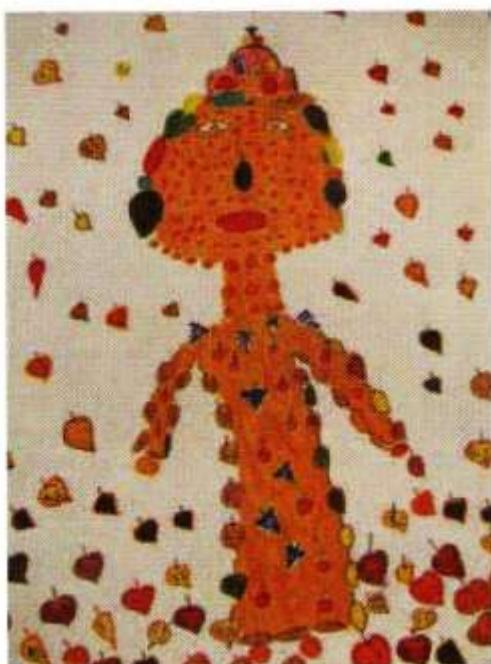
Dječji literarni i likovni radovi

Ivana Mimica, 4.a

Barbara Šundov, 4.a

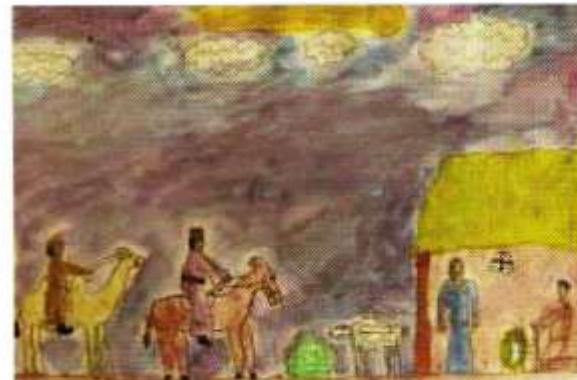
Sanja Opačak, 4.a

Sara Medak, 6.b

Marijan Kukulj, 4.a

Mateo Miošić, 7.a

Obiteljski album

MOJ TATA

Moj tata ima kratku crnu kosu, zelene sjajne oči i lijepo usne. Sav je sladak. Ima četrdeset i tri godine. Uvijek je nasmiješen. Kadkad se zna naljutiti na mene, ali ga brzo prode. Veli biti u društvu. Svako jutro mama ga ljubi bez prestanka, a ja crkavam od smijeha. Tata me uvijek grli, ljubi, mazi i pazi. Hrabar je i snažan. Šaljivdžija je. Najgore je kad je tata zabrinut ili tužan. Ne mogu ga takvoga gledati. Kad bi bio rat, borio bi se za našu obitelj. Bio bi snažan kao bik. Prema drugima se ponaša razumno pa kad je mama umorna, on obavi kućne poslove. Dok usisava sobu stalno pjevuši. Za mojim tatom sve ostaje čisto kao suza. Zašto više pričati?! Tatu i mamu volim najviše na svijetu.

Lara Mijačević, 4.a

Mirko Milić, 8.c

MOJA MAMA

Ja sam najsretnije dijete na svijetu! Zašto?! Zato što je moja mama najbolja mama na svijetu. Nikada se ne ljuti na mene, iako sam nestrašna i znam dobiti koju trojku. Moja mama je jako lijepa. Ima zelene oči, dugu smedu kosu i crvene usnice... Veli se šaliti. Ima trideset i četiri godine, voli s nama gledati crtice i uopće se ne ponaša kao da joj je toliko godina. Veli se zabavljati s nama pa nam nikada nije dosadno. Ako mi domaći, najčešće iz matematike, nije jasan, ona mi pomogne jer ona sve zna. Pomogne mi kad sam tužna, iako sam uz takvu mamu rijetko tužna. S njom mi je najdraže ići u kupovinu i u šetnju. Takva je moja mama: najbolja na svijetu!

Tereza Lovrić, 4.a

MOJA RODICA KLARA

Moja rodica Klara ima dvije godine. Vrlo je vesela i zabavna. Njene oči su smede, a njena kosa zlatna kao sunce. Veli se igrati sa mnjom i derati se. Svaki put se smijem kada trči i viče po kući kao da je progoni deset pasa. Zanimljiva je i umiljata. Prema drugima se ponaša dobro. Mene je jednom ogrebala po licu i još imam taj ožiljak. Klara je stvarno COOL!

Ivo Ivanda, 4.a

MOJ BRACO JAKOV

Cim je učiteljica rekla da moramo pisati sastav o nekom članu obitelji, ja sam se odmah sjetila brace Jakova. Zašto?! Nemam pojma! Moj mali braco Jakov ima šest godina. Visok je, ima velike smede oči, bujnu smedu kosu, malo sitnih pjegica i obraze crvene kao dvije jabuke. Vesel je, ali je veliko zabadalo. Veoma je vrekav i može pričati dulje nego itko. Odlično crta, bolje nego Picasso. Lako, previše lako, nalazi nove prijatelje. Kao da oni padaju s neba. Ovako on to radi: „Ej, ja sam Jakov, kako se ti zoveš?“

Eeeh, tako je kad je on sretan, onda je sve super. Kad je tužan, zavuče se u sobu ispod kreveta i ne izlazi cijeli dan. Strava i užas! Sve mi postane dosadno. Nema više nekoga da zabada nos u moje stvari. Vlada grozna tišina. Na svu sreću, to je rijetko. Moga maloga bracu jako volim i poludim kad ga netko zadirkuje. Što reći?! Mi smo ludi brat i sestra.

Ivana Mimica, 4.a

MOJA MAJKA

Moja majka se zove Marija. Ona je vesela i šašava osoba. Ima plave oči i kratku smedu kosu. Savršena je žena, majka, kći, ujna, strina... Moja majka voli šalu, smijeh, zagrljaje, ljubav koja raste među nama. Jednostavno, moja majka voli sve lijepo stvari. Ona poštije i cjeni svoj život i živote svih nas... Moja majka je blaga osoba. Moju braću i mene samostalno podiže na noge dok moj tata naviguje. Moja mama je posebna. Ona je moj život, moje blago, moje sunce... Ma, ona je meni sve!

Mama, velim te!

Sanja Opačak, 4.a

MOJA SESTRA MIA

Moja sestra zove se Mia. Ima dvije godine. Jako je smiješna i slatka. Ima velike smede oči, smedu kosu i rumene obraze. Iako je curica, obožava autiče. Svaki dan se igra s njima. Jako nas nasmijava. Uvijek je vesela, šašava, radosna... Kada se vratim kući iz škole, dotrči iz sobe i veselo vikne: „Aaannaaaaaa!!!“ Onda se igra sa mnjom, trči i viče, gleda crtice, crta i piše. Obožavam biti s njom. Kad se mama vrati s posla, čvrsto je zagrlj. Zajedno se igramo. Mama je spremi i stavi u krevetić kad se umori.

„Laku noć! Mirno spavaj i slatko sanjaj, mala moja sestrice!“

Ana Marion Martin, 4.a

Krnjeval

Frane Letica, 4.r

Tereza Lovrić, 4.a

Anna Marion Martin, 4.a

Bilo je to jedne zimske večeri. Prohладни provjetarac hladio je okupljenu djecu na rivi. Svuda oko mene su prolazili vampiri i frankenštajni. Vidio sam vješticu. -O, ne! Začarala me je! Zatim je doletjela dobra vila i prekinula čaroliju. Kako se to moglo dogoditi u samo jednoj večeri? Nedugo poslije, vesela glazba je počela gromoglasno izlaziti iz zvučnika. - Pa karneval je! - pomislio sam. Možda su vještice, vile i frankenštajni zapravo moji prijatelji! Sve je bilo jako veselo. Nitko nije mario za probleme u svijetu. Svi su svoj (jedini) bijes te večeri iskalili na Krnji. Svi su njega optuživali za sve loše u životu. Optuživali su ga za baš sve, od škole do pregorenog tosta za doručak. Kada su ga konačno zapalili, svi su bili sretni. Kao da su paleći krnju, problemi postajali manji. Većini Spiličana je to bila najbolja noć u životu! Jer svima je trebalo malo provoda, bili oni stari ili mladi.

Ivo Skočić, 5.c

Nina Drobac, 4.a

Lovre Pavičić, 4.a

Ema Marača učenica je 7.a razreda. Svoj spisateljski talent odlučila je podijeliti sa svima nama pa vam u ovom broju donosimo radove s kojima je postigla izvrsne rezultate na Lidranu.

Kiša. Oblaci. Sunce.

Kiša

*Say a prayer for me,
Help me to feel the strength I did.
My identity, has it been taken?
Is my heart breakin' on me?*

The Cranberries, Empty

Nedjelja ujutro.

Kiša opet pada.

Sa sobom, osim kiselih tvari koje uništavaju stabla, donosi i nekakvu tugu.

I opet gledam kroz prozor. Pogled mi kvare biserne kapi na prozorskem oknu.

Suze neba, kako ih ja zovem.

Nije prvi put da mi pogled kvare suze.

Samo je prvi put da mi pogled ne kvare moje suze.

Oblaci

*Have you ever been so lost?
Know the way and still so lost?
Another night waiting for someone to
take me home,
Have you ever been so lost?*

Katy Perry, Lost

Kiša je prestala. Oblaci vladaju. Opet gledam kroz prozor.

Majušni ljudi hodaju majušnim ulicama. S mog prozora nitko ne izgleda veliko ni jako. Ni zlo i opasno. Svi izgledaju tako malo.

Ne vidim ni tko je dobar, a tko loš. Tko je iskren, a tko vječno laže.

Ja ne mogu razaznati istinu ni s ovakvim, čistim očima, a kamo li sa zamazanim.

Pitam se kako svi izgledamo s neba? Izgledamo li svi isto, i mladi i stari? Možda Smrt izabire koga će uzeti na eci-peći-pec?

Sunce

If I'm smart then I'll run away,
But I'm not so I guess I'll stay.

Madonna, Beautiful Stranger

I oblaci su se razišli.

Sunčeve zrake blago su obasjale moju sobu.

Skočila sam sa stolice, maknula zavjesu i podigla rolete.

Kao da su stekle izgubljeno samopuzdanje, sunčeve zrake su me obasjale svom svojom jačinom.

Nisam se mogla boriti protiv velikog osmijeha za koji sam znala da je osvanuo na mom licu. A možda se i nisam htjela boriti?

-I bilo je vrijeme, pomislim, i bilo je vrijeme.

Puna snage i s osmijehom na licu krenem u novi, sunčan dan.

Tereza Lovrić, 4.a (Kraljica jeseni)

Joj. Joj. Joj.

Ne mogu se koncentrirati,
Ne, kada on sjedi samo tri metra od mene.
Ne, kada se nalazimo u istoj prostoriji.
Ne, dok u srcu imam ovaj osjećaj.

Prevrčem olovku u rukama. Obljeva me znoj. Gledam na sat. Dobro. Još par minuta i opet će postati ona normalna osoba kakva sam bila do prije par tjedana. A onda se sve okrenulo naopake...

Cijem tapkanje Martinine noge o pod. Još samo par minuta do zvana, do slobode.

Gledam preko ramena. Ponekad je tako teško sjediti u prvoj klupi!

Gleda li me? Gleda li me?

Martina se nagnje prema meni i šapne mi:

- Gleda te.

Iako ga nisam vidjela, znala sam da je njen smješak tamo, na njezinom licu.

A smješak na mojoj sam osjećala. Kao i to da su mi se obrazi začarali.

Kako je znala? To bi trebala biti tajna. Samo moja tajna. Opet okrenem glavu prema njegovoj klupi. Brzo je spustio pogled. Ili ga možda nije ni spuštao? Možda je već gledao u pod, a meni se samo nećinilo...

- Dosta! Stop! Fin! - izderala sam se na samu sebe u svojim mislima.

Nisam mogla ne osvrnuti se još jedanput. Sada je s izrazom dosade na licu nešto švrljao po bilježnici. K vragu.

Netko me je udario nogom ispod klupe. Marijina, naravno.

- Joj, Lina, tako si prozima. Zar si stvarno mislila da neću primijetiti? Što sam ja, slijepa? Emocionalno zakiruta?

- N...ne znam o čemu pričaš - smirenio sam joj odgovorila.

Martina zakoluta očima i prezirno bacila olovku na drveni stol prepun rezbarija šestarom. Koliko god je izgledala iznervirano, znala sam da je sve ovo zabavlja. Mislim, to što se ponašam kao budala.

- Želim znati, SVE! - zaprijetila mi je.

Ljutito sam je pogledala.

- Psst! Ne želim o tome razgovarati. Ne sada. Ne u prepunom razredu.

Zvono se oglasilo gotovo istog trenutka kada sam završila rečenicu. Svi su odmah skočili na noge i izjurili van iz učionice uz vredne pozdrave. Petak je, vremena za gubljenje nema.

Nisam trebala pogledati Martinu da bih znala da se smiješi. Od uha do uha, kao i obično.

Sada joj neću moći pobjeći. Sada će saznati sve što želi znati.

Ali mislim da sam se i ja smješila. Od njenog do svojeg uha.

*

Dok su naše prilike polako klizile školskim hodnikom, još sam se jedanput osvrnula. Da, bio je tamo. Tek je slazio niza stepenice, daleko iza mene. Ili možda ispred mene? U svakom slučaju, nismo na istoj razini. Niti čemo ikada biti.

Izašle smo vani na zrak, onoliko svjež koliko može biti u jednom gradu.

Puhao je blagi vjetar i mrsio mi kosu.

Sunce je sjalo svom svojom snagom, ali nije bilo ni previše nje.

Baš onakvo vrijeme kakvo volim.

Sjele smo na klupicu u parku blizu škole. Dugo smo šutjele. Martina je gledala u neku neodređenu točku u krošnji obližnjeg stabla. Čudilo me to što me još nije počela rešetati

pitanjima. I to što se nije smješila.

Napokon je progovorila i dalje gledajući u daljinu.

- Zašto mi ništa nisi rekla?

To me je pitanje iznenadilo, zateklo me nespremnu. Ne volim kada me pitanja zateknju nespremnom. Nikada se ne setim nekog dobrog i istinitog odgovora.

- Um... pa... zapravo ne znam - slegnula sam ramenima. Dobro, ovaj je barem bio istinu.

Ništa nije odgovorila. Samo je nepomično zurila u daljinu. Ja sam je samo promatrala. Već me počinjala zabrinjavati.

Onda su joj se oči zaokruglike.

- To!

Pobjedonosni osmijeh joj je zauzeo lice. Uzbudeno je skočila s klupe i počela malhati nekome u daljinu. Pogledom sam tražila osobu kojoj maže.

Onda sam ugledala Njega.

- O, ne. O ne. O ne, ne, ne, ne, ne...

Misljena su mi bila previše podijeljena; ubiti Martinu ili je zagrljiti i obecati joj tisuću kila sladoleda od jagode. Jer ona je očito pozvala Njega da... pa valjda da me muči. Ili da JA nešto poduzmem u vezi s njim. Da, kao da je to moguće!

Jezik mi se zapleo. Nisam mogla disati. Samo sam se ukipila na klupi. Nisam imala dovoljno hrabrosti za bijeg – već me je vido. A i da sam imala, nisam se mogla micati.

- Hej, Karlo, – Martina je veselo skakatala ispred klupe – ovdje smo!

To je bio On. On je upravo hodao prema nama. Glavom i bradom. Sa školskom torbom na ramenima. Sramežljivo se smješkajući. Ne Martini. Ne, smješkao se MENI.

- Ok, sigurno sanjam – pomislila sam, ali način na koji mi je Martina neprimjetno šapnula u uho:

- Jel' ti sad žao što mi nisi rekla prije? – bio je previše stvaran. Previše stvaran čak i za realnost.

DOVUKLA ga je ovamo. Ne znam kako joj je to pošlo za rukom. Kojom se laži poslužila?

Kada je došao do nas, Martina je zacyrkutala:

- Ja sada idem! – zgrabila je svoju torbu i odmaglila.

Nisam imala snage ni pozdraviti je. Samo sam zurila u njegove zelene oči.

On je prvi progovorio.

- Hej.

- Hej- odgovorila sam mu.

Tada smo oboje zašutjeli. Neupućenom prolazniku je izgledalo kao da se natjecemo iko može duže izdržati pogled.

On je ipak pobijedio. Teškom mukom sam odmakla svoj pogled od njegovog.

Zurila sam u izgađenu laticu žute ruže kao da je najfascinantnija pojava na planetu.

- Kako te je dovoljka ovamo? – upitala sam ga, ne dižući pogled s ružne latice.

Bilo je previše lijepo da bi bilo istinito.

Nasmijao se.

- Zar misliš da bih došao ovamo da to nisam htio?

Nisam mogla izdržati. Pogledala sam ga u oči.

- Ne.

*

Poslijepodne sam primila SMS od Martine.

- Ponavljam, je l' ti sad žao što mi nisi rekla prije?

Nasmiješila sam se.

- Da, je.

P.S.

Dugujem ti tonu sladoleda!

Riječi koje volim... Riječi koje ne volim...

Na početku bijaše riječ...

A riječ od početka čovjeku služi za sporazumijevanje. Tako kažu. Zato je baš čudno što od riječi često nastaju nesporazumi.

Prava je sreća što nesporazumi uvijek ne znače svadu i što su neki razumni nesporazumi u stvari samo proizašli iz različitog shvaćanja ili zamišljanja neke riječi.

Kad čuješ neku riječ, ni ne primjetiš da zamišlaš sliku te riječi, samo što svi ne zamisle istu sliku pa onda imaju o čemu razgovarati.

Inače, moramo napomenuti da te slike koje izlaze iz riječi nisu uvijek lijepo, smiješne, ohrabrujuće, drage, pune svjetla, živahne, vesele...

Zapravo, ponekad su ružne ili čak izazivaju bol, ponekad se čovjeku od njih smraći ili mu je muka...

Puno je pisaca pisalo o riječima i uvijek uz pomoć riječi. Da bismo doznali što na spomen neke riječi zamišljaju naši najmladi učenici, posjetile smo ih i porazgovarale s njima. Predložile smo im da sasvim opušteno izraze svoje asocijacije, nagadanja, znanja ...

Zamolile smo ih da za početak zatvore oči i zamisle ono što vole. Uživali smo u rečenicama koje započinju prekrasnim glagolom voljeti.

VOLIM, VOLIM...

...kad se sví igramo, kad se ne tučemo, kad nema svade, kad se mazi, gleda filmove, volim voziti biciklu, volim palačinke, volim kad tata trči... (Nina, 1.b)

...vjeronauk, Isusa, glazbeni, Jabuku jer je fina. (Damir, 1.b)

... ljetno jer se igram u parkiću i glazbeni jer se pjeva. (Ana B., 1.b)

... španjolski jer je zanimljiv i balet. (Dora L., 1.a)

...more (Andrijana, 1.b)

... čitati, šetati sa sestrom, igru, dodavanje, graničara, pijesak, hvatanje riba, igranje pekara, manistru. (Petrica, 1.b)

...zimu, sarme, sport (Ante, 1.a)

Volim se igrati loptom, igre u pijesku, plilliće. (Ema, 1.b)

Volim kule od pijesaka. (Ante T., 1.b)

Volim napuhani brod, vožnju, skakanje „s mosta“, valove i dasku, peč... (Ivan P., 1.b)

Volim likovni jer znam crtati. Volim sarme jer su fine. (Karla., 1.b)

Volim likovni jer tamo crtam. (Luka Š., 1.a)

Volim prirodu jer svašta naučim. (Natalia, 1.a)

Volim igrat igrice. Volim olovku, vjeriće jer se uči o Bogu, stonoge i likovni jer mogu miješati boje. (Branko, 1.a)

NE VOLIM...

... kad netko nekome kaže glupane. (Ana B., 1.a)

... ružne riječi jer će me Bog pokarati. (Ante, 1.a)

... kad su praznici (Ina, 1.b)

Ne volim Medolino jer je za male bebe. (Paula, 1.b)

Ne volim maslo jer nije zdravo. (Dora L., 1.b)

Ne volim povrće, jer je odvratno, ni rižu jer nema okus. (Damir, 1.b)

Ne volim jesti bruet. (Nina, 1.b)

Stablo

RIJEČI, RIJEČI

Na što prvo pomislite kad čujete riječ **MORE?**

HOBOTNICA I MORSKI PAS.
(Branko, 1.a)

DUBINE (Paula, 1.b)

KAMENČIĆI, ZLATO, VODA,

CVIJET, PLIVANJE... (Damir, 1.a)

OBLACI, PLAŽA, TRAVA...

(Luka Š., 1.a)

POMISLIM NA SOL (Luka T., 1.a)

PLIVANJE, RONJENJE, IČI

BRODOM NA ŠOLTU, ODMA-

RANJE, LOVLJENJE RIBE (Lena, 1.b)

PLIVANJE, ŠTRCANJE, SKA-

KANJE S PEDALINE, SUNČANJE,

ŠKOLJKICE, JEŽIĆA... (Nina, 1.b)

Što pomiciš kad čuješ riječ **KNJIŽNICA?**

Volim kad pročitamo knjige i vratimo ih. (Ema, 1.b)

Birati knjigu i izabrati najbolju. (Ina, 1.b)

U knjižnici je veliki red, pune police knjiga i knjižničarka. Posudim najzanimljiviju knjigu, veliku. (Nina, 1.b)

Knjižnica je di stoje knjige. U knjižnici posudim knjigu, odaberem koju nisam pročitala. Onda knjižničarka stavlja moje ime u knjigu. (Petra, 1.b)

Mogu doč čitat. (Branko, 1.b)

U 2.b razredu djecu smo pitali o značenju nekih riječi iz našeg narječja. Evo njihovi odgovori na, vjerujemo, svima dragu riječ.

Što je to **GUŠT?**

Pa kad guštaš. (Zdeslav)

Kad se igraš. (Deni)

Kad je nešto lijepo. (Petrica)

Ja pomislim na guštericu. (Matea)

Kad uživamo. (Ante T.)

Bilo nam je zabavno, a ponešto i poučno u ovom druženju pa se nadamo da smo i vas zabavile.

Razgovarale i zabilježile:

Petra Šalinović, 6.b

Sara Medak, 6.b

Ana Stipić, 6.b

LIPE SPLITSKE RIČI

dotur-doktor

fjera/fešta-proslava

furešt-stranac

gušt-užitak

kaić-mali čamac na vesla

kamara-soba

kapelin-ženski šešir

koltrina-zavjesa

kućarin-čajna žlica

lampadina-svjetiljka

laprdat-pričat bezveze

libar-knjiga

maća-mrlja

mirakul-čudo

ofendit se-uvrijedit se

rišpet-poštivanje

rusula-ruža

Odabrala: Dora Tomić, 7.b

ŠTO OČEKUJEM OD BOŽIĆA

Snijeg. Toplu sobu. Vruću čokoladu. Dobru glazbu. Smijeh. Medenjake. Darove. Čupavog psa koji nema blage veze zašto je ovaj dan tako poseban. Slatkiše za doručak. Božićne SMS čestitke. Internet. Glupe i nerijetko previše službene TV čestitke. Inspiraciju. Sreću. „Cinik.“ Čokoladni mousse. Bakalar. Crvene papuče. Jednu knjigu. Par kapi kiše. Oblake. Badminton. Vjetar. Slobodno vrijeme. Dvije osobe. Dvije sretne osobe, preciznije. Ručak uz TV. Samo par papira velike vrijednosti. A kad bi se moji snovi mogli zapakirati tako da se ispune, htjela bih i taj dar.

Ovako mi samo treba sreća.

Ema Marača, 7.a

Nikola Radišić, 7.c (Božić na mom otoku)

LJETNI PRAZNICI

Prošlo je još jedno ljetno puno zabave i kupanja. Bio sam u Gorskom kotaru, Slatinama, Šolti, a najviše mi se svidio rafting na Cetini. To mi je bio drugi put ove godine. Došli su nam prijatelji iz Zagreba. Dogovorili smo termin i otišli na rafting.

Došli smo na mjesto polaska, obukli prsluke, kacige, uzeli vesla i krenuli. Odmah smo se sprijateljili s vodičem čamca. Naučili smo nekoliko osnovnih pravila. Već sam gledao ljude kako se spuštaju niz brzace u čamcima.

Nakon nekoliko minuta svi smo bili mokri. Ekipa iz susjednog čamca dočekala nas je u zasjedi pa su nas poprskali služeći se kacigama i veslima. Nismo dugo čekali na osvetu i vratili smo im.

Došlo je vrijeme za prvu pauzu. Iz rijeke je virio ogroman kamen na kojega smo se tražeći adrenalin penjali i skakali. Vidjeli smo razne vrste riba, vilinog konjica... Opet smo bili napadnuti. Onaj čamac nas je opet nadmudrio.

Vodič nas je strašio pričama o poginulima na rijeci. Veslali smo već sat vremena, a onda je počela prava akcija. Drugi dio rijeke, uzbudljiviji dio, jer je na tom dijelu rijeke najveći brzac koji zalije i napuni cijeli čamac vodom. Stali smo na još par mjesta i kupali se. Najdraže nam je bilo opustiti se i pustiti da nas struja rijeke nosi. Nažalost, sve smo se više i više približavali kraju ove avanture. Još dva zavoja i gotovo. Za kraj smo okrenuli čamac naopako i još se malo kupali.

Petar Ritterman, 6.b

Ivo Skočić, 5.c

Dobro je izabrati dobro!

OVISNOST – PROBLEM MODERNOG VREMENA

Sve započinje u poprilično ranoj životnoj fazi. Tada smo još djeca... ne razumijemo. Pušenje je početak. Duhan možemo nabaviti bilo gdje, u svakoj trafici, na svakom uglu. Glumimo "face", smatramo da smo „netko i nešto“. Nalazimo se na starom mjestu, gdje se skuplja cijela ekipa. Spremamo se za odlazak u park ili kafić... no nigdje bez alkohola. Mislimo da je alkohol ono što potiče samopouzdanje, opušta lude. Kada smo pijani, smijemo se, zadovoljni smo sami sobom. Dok tako izgubljeni teturamo ulicom, dokazujemo slabost vlastitog karaktera, nemogućnost da se odupremo većini. Postajemo ono čega smo se kao mali bojali... pjanice. Upadajući u loše društvo, priča se nastavlja.

Iduća na listi je trava. Nekada se ona činila dalekim pojmom, oni koji su je konzumirali bili su neka druga, nepoznata lica, a sad je tu... položena na dlanu, čeka da je uzmeš. Upadaš u začarani krug. Nema ti izlaza... vrtiš se, izgubljen. Već si na rubu živčanog sloma, svađaš se s roditeljima, a ostali govore da te može smiriti samo nešto jače. Uzimaš kokain, heroin... ma nije ni bitno. Nalaziš se na dnu dna. Trzaš, uistino trzaš, počinješ shvaćati. Nalaziš se u mračnoj garaži okružen narkomanima i smatraš da nisi kao oni, da ćeš se izvući. No, varas se! Rijetki se izvuku... rijetki.

Ljudi do kojih ti je stalo u potpunosti te gube. Prestaješ biti osoba, postaješ samo problem. Na kraju odoš z ovoga svijeta, kao da nikada nisi ni živio. Ostaješ zapamćen samo kao kap u moru gubitnika.

Tonći Kapuralić, 7. b

Patrik Ozretić, 5.a

PODLJEŽEM LI POTROŠAČKOJ GROZNICI ILI JOJ SE ZNAM ODUPRIJETI

Već nekoliko dana svi pričaju o tome. Otvara se novi, veliki prodajni centar u gradu.

Došao je taj dan. Idem i ja s prijateljima vidjeti to "čudo."

Već smo na samom ulazu morali zastati od svjetlosti i blještavila koje nas je zaslijepilo. Kud god se okrećeš, gdje god pogledaš, sve vrvi od ljudi. Glasna glazba nadjačava buku koju stvaraju ljudi.

Iznad prodavaonica svijetle reklame poznatih i nepoznatih marki. Ljepo uredeni izlozi mame te da uđeš.

Iz nekih prodavaonica dopire još jača glazba, da se sve trese. Tu uglavnom ulaze mlađi.

Malo dalje zastajemo pred izlogom ženske obuće. U čudu komentiramo kako je moguće hodati u cipelama sa onako velikom potpeticom.

Približavamo se svom "terenu". Tu su tenisice. Unutra je kao u košnici. Nemoguće se približiti policama s tenisicama.

"Idemo na na pizzu!" predložio je Marko. I tamo ista situacija. Red od kilometra. Sa zadovoljstvom smo odustali od bilo kakve kupnje!

Spremno smo se uputili na školsko igralište.

"Lijepe naše stare tenisice! Kako ste lijepe i ugodne!" šalili smo se cijelo vrijeme dok smo igrali nogomet ne štedeći ni njih ni našu energiju.

Znam se oduprijeti potrošačkoj groznici.

Josip Jeličić, 8.b

STO MISLIM O PUŠENJU?

- Ne volim pušenje, ono ubija!
- Ne volim pušače!
- Troši se mnogo novca na cigarete. Uštedjeli bismo novac za mnogo važnije stvari.

- Želio bih da cigarete postanu najskupljii proizvod pa se ne bi kupovale.

- Zar pušači ne čitaju što piše na kutijama cigareta?! Htio bih da to shvate ozbiljno.

Dario Buric, 5.c

Da nije ljubavi...

O ljubavi se puno govori, i piše, i pjeva od davnina do danas. Mnogi su se znameniti pisci tom temom pozabavili barem jednom... Jedan od njih, Victor Hugo, napisao je brojne misli o ljubavi pa ju je nazvao „usplamtejim zaboravom svega drugoga“, ali je izrekao i jednu predivnu istinu koja dokazuje da

plemenitost ljubavi nadilazi nesavršenost ljudskih bića.

„Najveća sreća u životu je kad si voljen takav kakav si, odnosno – usprkos tome.“

Evo kako su učenici prvog razreda opisali ljubav:

LJUBAV JE KAD SE VOLI
LJUBAV JE KAD SE PRATI SE IZMENOM
LJUBAV JE KAD MAMA I TATA VOLOVATE
LJUBAV JE KAD MAMAK I CRAVATE

Marko Pavičić, 1.a

LJUBAV JE KAD SE ZALUBE RIBCA I RIBAC
KAD SE MAMA I TATA VOLE

Dora Miše, 1.a

LJUBAV JE KAD SE TREŠNJA VOLJESVILJETOM
LJUBAV JE KAD SE SRCA VOLE

Doria Medak, 1.a

LJUBAV JE KAD SE NE VOLJU VOLJECI
LJUBAV JE KAD SE SRCA VOLJU VOLJECI
SRCA VOLJU VOLJECI NE MOGU VOLJECI
SRCA VOLJU VOLJECI NE MOGU VOLJECI
GA NOĆI VOLJU VOLJECI NE MOGU VOLJECI

Karla Maleš, 1.a

LJUBAV JE KAD SE MUŽ I ŽENA VOLJU VOLJECI
POLJUBE, ILLI KAD NEKI DRŽE ZA RUKU VOLJU VOLJECI
I RAD SE PIJVAC I PJEVACICA VOLJU VOLJECI

Sara Bobanac, 1.a

LJUBAV JE KAD KAP ROSE PADNE NA TRENU

Luka Tomić, 1.a

Da nije ljubavi...

BEZ LUBAVI SE NENIKE ŽIVITI.

Dora Letica, 1.a

LJUBAV JE KAD
LJUBICA VOLI PRVICU.

Natali Jerković, 1.a

LJUBAV JE KADA SOLICE VOLI CVET
LJUBAV JE KAD SE VOLE DVOJE

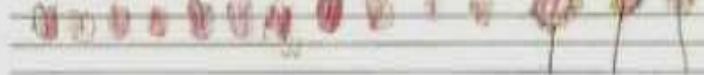
Borna Manojlović, 1.a

LJUBAV JE KAD SE DJED I BAKA VOLI.

Dora Jakelić, 1.a

LJUBAV JE
KAD VIM UČITCI.

Branko Milas, 1.a

LJUBAV JE KAD SUNCE GRUE LATICE
CVETAJA.

Lana Paladin, 1.a

Ante Vrkić, 4.a

Ivana Bobanac, 5.b

Tereza Lovrić, 4.a

Ivo Ivanda, 4.a

ZAŠTO SVETOG VALENTINA SMATRAMO ZAŠTITNIKOM ZALJUBLJENIH?

Mozaički sv. Valentina
<http://josephpatterson.files.wordpress.com/2008/02/valentinemosaic.jpg>

Sveti Valentin bio je svećenik i mučenik. Pogubljen je 269. godine za stolovanja cara Klaudija.

Car Julije I. je u 4. stoljeću nad njegovim grobom podigao baziliku te se od tada taj svetac štuje među kršćanima. Od 15. je stoljeća povezan s danom zaljubljenih, što se održalo sve do danas. U katoličkoj crkvi 14. veljače slavi se kao neobavezan spomendan.

Običaj da se Valentin smatra svećem i zaštitnikom zaljubljenih dolazi i od dana njegova slavlja. Naime, nekada se životni ritam uvelike ravnao prema crkvenim blagdanima. Crkva je od vjernika tražila da vjenčanja ne slave u vrijeme velikih blagdana (na Božić, Uskrs) jer su oni zasebna slavlja cijele zajednice, a tražila je i da se ne priređuju bučne svadbe u vremenima adventa (došašća) i korizme, već izvan takvih razdoblja. A datum

14. veljače pada poslije božićnih blagdana, a neposredno prije korizme.

Sveti Valentin se počeo slaviti već u ranom srednjem vijeku, osobito u Engleskoj, a poslije u cijelome svijetu. U Hrvatskoj su ga posebno štovali vjernici u sjeverozapadnim krajevima. Običaj biranja odabranice na Valentino najprije se proširio u Englesku i Škotsku. Poznato je da su u 16. stoljeću mlađici ostavljali ljubavne poruke i čestitke na pragu svoje odabranice. Čestitke su bile pažljivo izradene, obrubljene čipkom ili ukrasnom vrpcem i to su vjerojatno bile prve čestitke i razglednice ikada poslane.

U starih Grka je od sredine siječnja do sredine veljače bio mjesec Gamelion u kojem se obilježavala svetost braka Here i Zeusa. U antičkom Rimu 14. veljače slavila se božica Juno - zaštitnica braka, a 15. veljače bio je dan kad se slavio Lupercus, bog plodnosti, povodom čijeg slavlja su ljudi izmjenjivali pisma i poruke.

Ema Marača, 7.a

Stara čestitka za Valentino
<http://hr.wikipedia.org/wiki/Datoteka:BigPinkHeart.jpg>

EKSURZIJA

Svi smo jedva dočekali taj veseli utorak, dan kada smo krenuli na ekskurziju.

Ukrcali smo se u autobus i veselo krenuli prema Zadru. Za razliku od nas, roditelji nisu bili baš presretni.

U Zadru smo vidjeli lijepu crkvu svetoga Donata, grb grada Zadra, slušali smo morske orgulje... U restoranu „Kod Mije“ imali smo odličan ručak. Posjetili smo solanu u Ninu, naučili nešto o soli, kušali smo biljku slanušu i kupovali mirisnu i kuhinjsku sol.

Oko sedam sati napokon smo stigli na Bjelolasicu.

Nakon večere je došlo vrijeme za maštovite frizure, našu zabavu nazvanu „shiz-friz“.

Sljedeće jutro probudila sam se s mučninom i glavoboljom, ali ni to mi nije pokvarilo dan.

Izdrižala sam naporne zadaće koje su nas čekale: posjet pilani i šetnju prekrasnom šumom u kojoj smo upoznali raznoliki biljni i životinjski svijet.

Poslijepodne smo mi, djevojčice, igrale graničara. Moja grupa i ja smo bile presretne jer smo pobijedile. Navečer smo se super zabavile na „pidžama partyju“.

U četvrtak, treći dan, razgledali smo Ogulin. Vidjeli smo Đulin ponor, Zavičajni muzej, crkvu svetog Križa... Navečer smo birali miss i mistera Bjelolasice.

Na kraju smo napustili Bjelolasicu i uputili se kući, u Split. Zaustavili smo se u Smiljanu da bismo razgledali Memorijalni centar „Nikola Tesla“. Saznali smo brojne zanimljivosti o izumitelju Nikoli Tesli, a poslije toga smo se poigrali u parkiću. Poslije ručka u Smiljanu posjetili smo Cerovačke špilje. U špiljama smo vidjeli kamenu mačku, medvjedu šapu i dupina koja je stvorila prirodu!

Uz stazu kojom smo se vraćali prema autobusu iznenadio nas je ružni poskok. Svi smo se uplašili.

Na ekskurziji nam je bilo zanimljivo i baš smo se ludo proveli!

Maria Radman Livaja, 4.a

Učiteljica sve vrijedno bilježi fotoaparatom.

Škola u prirodi

Uživali smo.
Treba li reći ista više?

Igra

Ovo je pravo osvježenje.

Večeras je naša fešta.

Razglednice s ekskurzije

Kao što se vidi, predavanje je zanimljivo.

Uživali smo u glazbi kamenih orgulja.

... Kada smo došli do orgulja sve je hučalo: „Huuuuuu, huuuuuu!“

Vidjeli smo brodove koji su se ljuštuškali na plavom moru. Ručali smo u Zadru, a potom nastavili prema solani u Ninu. Gospoda koja nas je vodila solanom cijelo je vrijeme govorila: „Strahovito ovo, strahovito ono!“

... Nastavili smo prema Bjelolasici. Sada slijedi najbolji i najludi dio, ples, igra i zabava. Ludujemo u autobusu, razazimo se na večerama, razgledavamo sobe, dolazimo jedni k drugima.

Duje Poklepović, 4.a

Svratili smo u Zadar. Tamo smo vidjeli morske orgulje koje su me zadivile.

Solanu u Ninu sam zamišljao drugačije. Očekivao sam da će vidjeti brda soli, a ono sami suhi bazeni ili bazeni puni vode.

Na povratak kući smo pjevali, bučno pričali i složno skandirali.

Ivo Ivanda, 4.a

Stigli smo u Zadar. Vodič nam je bila Tamara. Pokazala nam je crkvu svetog Donata, crkvu svete Anastazije, crkvu svetog Franje... Uživali smo i u zvuku morskih orgulja.

Razgledali smo solanu u Ninu. Gospoda u solani nam je pričala o proizvodnji soli.

Napokon smo stigli na Bjelolasicu. Tamo smo večerali i imali „shiz-friz“ – natjecanje za najljepšu frizuru. Odlično smo se zabavljali.

... Znam da će se dugo sjećati ove naše ekskurzije.

Od svega mi je bilo najdraže kad sam proglašena prvom pratijom, a najtužnije kad su Nina i Marin imali temperaturu.

Najstrašniji je bio smotani poskok u podnožju sive stijene, a najuzbudljivija od svega bila je vožnja kočijom, cestom koja je vijugala poput zmije između cvjetnih travnjaka.

Lara Mijačević, 4. a

Memorijalni centar "Nikola Tesla"

ZABILJEŠKE S ESKURZIJE

- Juhuuuuuu!!!! Sto godina sam to čekala.
- Pred solanom u Ninu nas je sačekala gospoda koja je bila naš vodič kroz solanu. Često je ponavljala riječ „strahovito.“
- Anna nas je rano probudila. Spremili smo se za obilazak šume. Bili smo na malom izvoru Vrelu i dječjem igralištu. Ćinilo mi se da se cijeli dan „pentramo“ planinom.
- Doručak! Hmmm!? Grozno, hrana mi se ovdje nije sviđala.
- Autobusom smo se vozili najnajgorom cestom do Ogulina. Kroz brda je vijugala poput zmije. Većini je bila muka. Aaaaleluja! Stigli smo u Ogulin. U pratinji vozača razgledali smo Zavičajni muzej, crkvu Svetog Križa, bili na Dulinu ponoru... Večera. Nju preskočimo.
- Stigli smo u Memorijalni centar „Nikola Tesla“. Razgledali smo njegovu rodnu kuću, pogledali film o njegovu životu, saznali o Teslinim eksperimentima i izumima, igrali smo se na odličnom igralištu.
- Raspjevani i veseli stigli smo u Split u večernjim satima. Odlično mi je bilo. Ponovo bih na ekskurziju!!!

Ivana Mimica, 4.a

Zeleno, što volim zeleno - rekao bi pjesnik.

SNIJEG U SPLITU

Valjali su se veliki sivobijeli oblaci. Bilo je hladno. Svi pričaju o snijegu. Razmišljam hoće li više u Splitu pasti snijeg. Čekala sam ga i čekala... Tužna sam što ovdje nikada nema snijega. Odjednom... probudi me vika u kući. Mama je vikala: - Pada snijeg! Pada snijeg! Probudila sam se, sve je bilo bijelo. Hura! Izjurila sam vani.

Mario, Andela, Vicko, Josip i ja smo se

SNIJEG

Nebo je bilo sivkasto-plavo, a oblaci tmurni i sivi. Padao je snijeg! Žarko sam željela da u Splitu bude snijega i želja mi se ostvarila. Sve je bilo bijelo, krovovi, grane, vrtovi, dvorišta. Zapravo snijeg je bio zaleden i bio je mali problem doći do škole. Skale su bile skliske i posute ledom.

Stigla sam u školsko dvorište. Bilo puno djece koja su se grudala i vikala. Grude su letjele na sve strane, vamo, tamo.

Fiju! Tup! Bum! Tras! I ja sam gadala druge. Bilo je odlično dok je trajalo, a onda je zvonilo školsko zvono. Bila sam promrzla, no sretna.

Zeljela bih da me roditelji odvedu negdje gdje ima puno, puno snijega. Igrali bismo se, grudali, pravili snjegovića. To bi bilo baš dobro!

Nina Drobac, 4.a

grudali. Vicko mi je par puta zabio snijeg u usta... Hehehehe!!! Snijeg nije baš mekan, kao led je, zaleden. Grudanje na putu do škole baš me razveselilo, ali učiteljica me rastužila. Ne možemo ići vani, grudati se, zabavljati...

Želim da se snijeg ne otopi!

Nadam se da domaća zadaća neće biti velika. Dan bih tako rado provela na snijegu. Tko zna hoće li i sutra biti s nama?

Sanja Opačak, 4.a

Nije lako hodati po snijegu, zapravo po ledu.

Ovako je bilo oko škole.

Zamislite, snijeg u Splitu!

Mama me probudila u sedam sati. Dozivala me: - Lara! Probudi se, pada snijeg!

Kad sam to čula, iskočila sam iz kreveta. Sva raščupana i neumivena pogledala sam kroz prozor. Sve je bilo bijelo i svjetlucalo poput stotinu kristala.

Doručkovala sam, mama me zabundala i krenula sam u školu. Ispred kuće bio je svugdje led, no nisam marila za to. Od sreće sam skakala i poskliznula se. Morala sam opreznije hodati. Došli smo na školsko igralište i počeli se grudati.

Zvonilo je pa smo ušli u učionici. Učiteljica nas nije htjela pustiti na snijeg jer se bojala da se ne ozlijedimo na ledu. Vikali smo: - Štrajk! Štrajk! Štrajk!

Učiteljica je ipak bila neumoljiva. Nema veze što nas nije pustila, nije kraj svijeta.

Snijega će još biti!

Lara Mijačević 4.a

Za nas je i ovoliki snijeg nešto posebno.

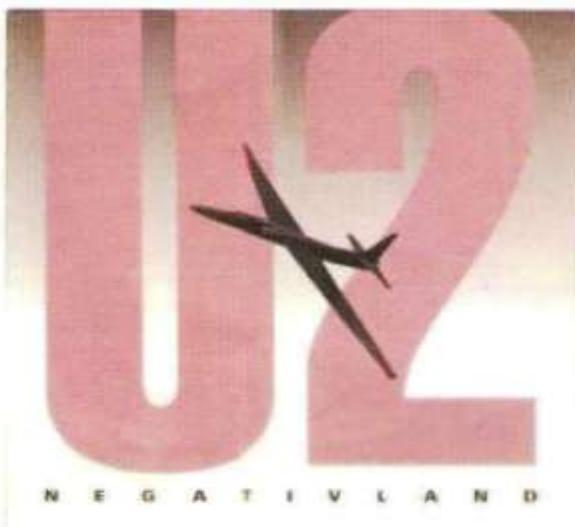
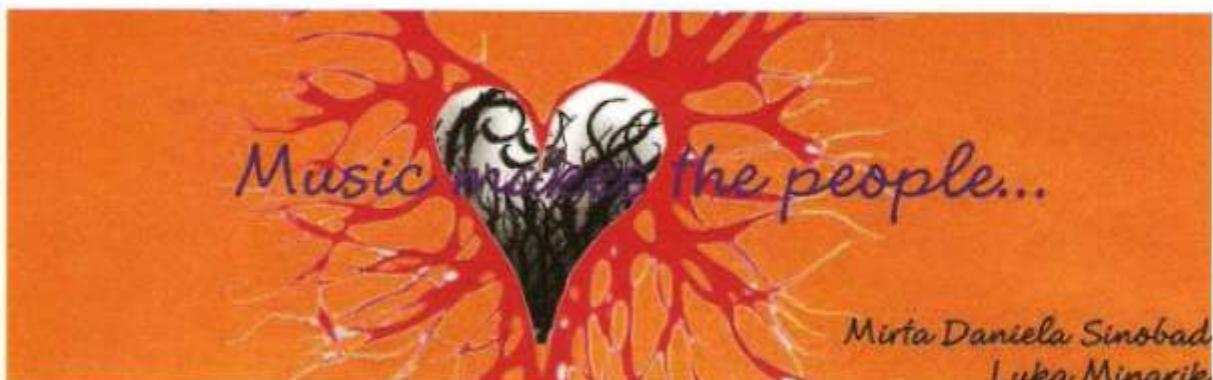

SNIJEG U SPLITU

Nakon dugo vremena, 18. veljače 2009. u Splitu je pao snijeg. Sva su djeca bila sretna. Neki učenici i nastavnici nisu došli u školu, ali većina je bila ovdje. Svugdje oko škole bilo je snijega pa smo se grudali. Učenici su mislili da će nastava biti odgodena, no budući da nije bila, neki su markirali. Oni sporiji nisu uspjeli umaći oku ravnatelja i učitelja pa su ostali u razredu. Snijeg ih je mamio pa su s prozora dohvatali hrpicu snijega i čistačicama napravili posla preko glave.

Snijeg ovdje uistinu rijetko pada pa je kod učenika izazvao pravu euforiju te su nas nastavnici morali upozoravati kako snijeg ne bismo raznijeli po cijeloj školi. Učenici su bili očarani tim silno mekanim, ali i veoma hladnim bjelilom te su jedva dočekali veliki odmor. Grude su letjele na sve strane, a vesela cika mladih učenika čula se nadaleko... Pred kraj nastave javili su nam da se sljedeći dan nastava neće održati jer se bijeli i mehani pokrivač po cijelom gradu bio pretvorio u ledeni, a mi, zna se, nismo vješti u hodanju po ledu.

Toni Maleš, 7. b

Dolazak grupe U2 u Zagreb

Najavljeni dolazak U2-a u Zagreb je ipak istinit! Slavna irska grupa dolazi u Zagreb 10. kolovoza. Očekuje se odličan razglas sa svih strana pa je moguće da je zbog toga turneja dobila ime U2 360. Cijene ulaska se kreću od 30 do 100 eura. Nadamo se da koncert neće biti otkazan ili premješten u neku susjednu zemlju.

Nekoliko riječi za one koji slučajno ne znaju

Grupu sačinjavaju Bono (pjevač), The Edge (gitarist, pijanist i prateći vokal), Adam Clayton (bas gitara), Larry Mullen Jr. (bubnjar). Grupa je osnovana 1976. godine u Dublinu u Irskoj. Sredinom osamdesetih godina U2 je postala jako popularna grupa. *The Joshua Tree* im je bio najveći hit. U novinama "Rolling Stones" kritičar ih je nazvao revolucijom alternativnog rocka. Upisani su u knjigu "ROCK AND ROLL HALL OF FAME".

Bore se za prava ljudi , nastupali su na LIVE AID-u .

U2-ova diskografija :

- *Boy* (1980.)
- *October* (1981.)
- *War* (1983.)
- *The Unforgettable Fire* (1984.)
- *The Joshua Tree* (1987.)
- *Rattle and Hum* (1988.)
- *Achtung Baby* (1991.)
- *Zooropa* (1993.)
- *Pop* (1997.)
- *All That You Can't Leave Behind* (2000.)
- *How to Dismantle an Atomic Bomb* (2004.)
- *No Line on the Horizon* (2009.)

U2 je dobio nagradu Grammy za album *The Joshua Tree* 1988. godine. Imaju puno titula: album godine , najbolja rock grupa , pjesmu godine , najbolji rock album.

Luka Minarik, 7.a

Michael Jackson

Michael Jackson je rođen 29. kolovoza 1958. Poznat je i kao «kralj popa». Svoju karijeru započeo je u petoj godini u grupi Jackson 5. Jackson 5 se sastojala od Michaela Jacksona i njegove braće. Njegov album «Thriller» smatra se najprodavanijim albumom ikada.

Život mu nije bio „bajan“ dok je odrastao zato što ga je otac zlostavljao o čemu je Michael prvi put progovorio u emisiji «Oprah show».

Prvi put se oženio Lisom Marie Presley. Drugo vjenčanje bilo je 1996. s Deborah Jeanne Rowe. Dobio je troje djece. Jedno od njih je u Berlinu pokazao preko balkona. Dijete mu je zamalo ispalio ili je barem tako izgledalo pa ga je javnost osuđivala zbog toga.

Puno je radio na promjeni svoga izgleda. Govorilo se da je čudan.

-Kako ne odrasti čudno kad te više od dva milijuna ljudi gleda od twoje pete godine?- rekao je Michael Jackson na dodjeli nagrada 1993. godine.

Što se tiče nastupa, ne može se reći da je zadnjih godina bio samo aktivniji. U posljednje vrijeme radio je na svom velikom povratku koji se nije dogodio jer je umro 9. lipnja 2009. Između ostalog, svijet će ga sigurno pamtitи barem po važnoj ulozi koju je imao u stvaranju legendarne pjesme „We are the world“.

Diskografija:

- Got to Be There (1972.)
- Ben (1972.)
- Music & Me (1973.)
- Forever, Michael (1975.)
- Off the Wall (1979.)
- Thriller (1982.)
- Bad (1987.)
- Dangerous (1991.)
- HISTORY: Past, Present and Future, Book I (1995.)
- Invincible (2001.)

Luka Minarik, 7.a

Povodom smrti Michaela Jacksona, kralja popa, donosimo vam nekoliko „pametnih stihova“ ili poruka za sve ljude!

Iz pjesme "Man in the mirror":

*„I'm starting with a man in the mirror,
I'm asking him to change his ways.
And no message it could be any clearer:
If you wanna make the world a better place
Take a look at yourself than make a change!“*

Iz pjesme "Heal the world":

*„There's a place in your heart
And I know that it is love,
And that place
Could be much brighter
Than tomorrow.*

*...
There are ways to get there
If you care enough for the living
Make a little space,
Make a better place...“*

Iz pjesme "Earth song":

*„What about sunrise?
What about rain?
What about all the things
That you said we were to gain?
...
Did you ever stop to notice,
All the blood we've shed before?
Did you ever stop to notice
This crying Earth
Has weeping shores?“*

JESTE LI ZNALI???

TA DIVNA STVORENJA

Jezik kameleona dvostruko je duži od njegovoga tijela.

Slonu velike uši služe za rashladivanje.

Od 354 vrste morskih pasa 80% je "nesposobno" napasti čovjeka, ali nemojte provjeravati.

Delfini spavaju s jednim otvorenim okom!

Krtica može iskopati tunel od 70 metara za jednu noć.

Bikovi su daltonisti!

Divovski afrički cvrčak obožava jesti ljudsku kosu.

Fizički je nemoguće da svinja podigne glavu i pogleda u nebo.

Istraživanja pokazuju da komarce privlače ljudi koji su nedavno jeli banane.

"Samo" 6 bikova ubijeno je u zvaničnim borbama bikova.

Jedna vrsta crva u Australiji naraste i do 3,5 metra dužine.

Iguana može izdržati pod vodom 28 minuta.

Iako su već 250 milijuna godina na zemlji, žuhari se nimalo nisu promjenili!?

Slonovi su jedini sisavci koji ne mogu skakati.

Mačke mogu čuti ultrazvuk!

Zebra je bijela s crnim prugama!

Zbre ne vide narančastu boju!

Štakor može izdržati bez vode duže nego deva.

DOPUNJALKA - OTKRIVALJKA

Prisjeti se naslova knjiga za djecu i otkrij koja se riječ sakrila u kvadratičima dopunjajke.

--□-- U PARIZU

DIVLJI --□

TRI MEDVJEDA I --□----

VELI --□--

-----□-----ZGODE -----
HLAPIĆA

MALI --□--

DRUŽBA PERE -----□-

GRGA --□--

Ana Stipić, 6.b

Buha može preskočiti daljinu 350 puta veću od duljine njenog vlastitog tijela.

Polarni medvedi su ljevoruki.

ZANIMLJIVOSTI

Kažu da će Sunce potrošiti svoje "gorivo" i prestati sijati.

Noću možemo vidjeti oko 6000 zvijezda bez teleskopa.

U Japanu se dogodi jedan potres gotovo svakodnevno.

Djeca koja žive u blizini aerodroma slabije pamte događaje i ono što su učila kako u bližoj tako i u daljoj prošlosti - tvrdi jedna međunarodna istraživačka ekipa koja je ispitivala pamćenje mališana iz okoline velikih njemačkih aerodroma. Razlozi za ovu pojavu su stalna buka i zvučni alarmi.

Svi labudovi u Engleskoj vlasništvo su kraljice!

P.S. Mi nismo provjeravali! :)

Ove su tvrdnje prikupljene s raznih strana i stranica. Ukoliko smo vas natjerali da pretražujete, listate i čitate u potrazi za dokazima ili demantima ovih tvrdnjki, drago nam je.

Petra Vukelja, 8.a

Luka Minarik, 7.a

Rad je nastao na likovnoj radionici "Art-club"

HOROSKOP

OVAN (21.3.- 20.4.)

ZDRAVLJE – Zdravlje će vam biti u redu, ali ćete imati poteškoća s povišenim tlakom. Nemojte se izlagati teškim poslovima jer možete osjetiti bolove u križima.

LJUBAV – Upoznat ćete mladu i lijepu osobu suprotnog spola koja će vas zadiviti, ali je moguće da doživite razočaranje.

ŠKOLA – Moguće je da vam ocjene ostanu nepromijenjene, ali nastavnici će vas malo više zavoljeti ako se potrudite u izvršavanju svakodnevnih obaveza. Kad tad, trud će se sigurno isplatiti!

BIK (21.4.- 21.5.)

ZDRAVLJE – Zdravlje će vam se pogoršati nakon ljeta zbog prevelikog izlaganja suncu.

LJUBAV – Ne prati vas sreća ove godine! Upoznat ćete puno osoba koje vam se sviđaju, ali one će vas najčešće ignorirati.

ŠKOLA – U posljednje ste vrijeme poprilično napeti i nervozni, a praznika vam nikad dosta. Previše razmišljate o kraju polugodišta, ali se baš i ne trudite popraviti ocjene.

BLIZANCI (22.5.- 21.6.)

ZDRAVLJE – Imat ćete problema s vidom. Savjetujemo vam posjet okulistu. Nemojte previše gledati TV ili kompjutorski ekran, radije gubite vid nad nekom knjigom.

LJUBAV – Napravili biste sve da impresionirate svoju simpatiju. Ne razmišljate o poslijedicama. Povucite kočnicu!

ŠKOLA – Ups! Malo ste popustili u zadnje vrijeme! Saberite se i zagrijte stolicu!

Autori horoskopa:
Tina Lukić, Toni Maleš, Dora Tomić, 7.b

RAK (22.6.-23.7.)

ZDRAVLJE – Nakon kraja školske godine više nećete osjećati glavobolje, već ćete biti sretni i zadovoljni.

LJUBAV – Upoznat ćete važnu osobu suprotnog spola. Voljet ćete se i biti sretni s njom, ali tek sljedeće ljeto.

ŠKOLA – Vaše ocjene će se popraviti tek posljednjih mjeseci školske godine. Dobivat ćete samo petice i četvorke koje će vam poboljšati opći uspjeh.

LAV (24.7.- 23.8.)

ZDRAVLJE – Baš vam se i ne kreće, ne vježba... Samo želite spavati i ljenčariti, poput pravog lava! Pazite da ne pretjerate!

LJUBAV – Čudno, ali niste zaljubljeni. Nitko vam se čak ni ne sviđa.

No, ubrzo ćete se ozbiljno zaljubiti...

ŠKOLA – Sve će vam ići od ruke. Najzbiljnije. Profesori će biti ugodno iznenadeni vašim znanjem. Samo se nemojte, kao inače, brzo umoriti.

DJEVICA (24.8.- 23.9.)

ZDRAVLJE: Osjećat ćete se izvrsno, osim par glavobolja koje će vam zadati ocjene. Ali brzo ćete ih ispraviti pa će i glavobolje nestati.

LJUBAV: Bit ćete vrlo popularni među pripadnicima suprotnog spola.

Nažalost, vaša simpatija neće biti među vašim obožavateljima.

ŠKOLA: Osim onih par lošijih ocjena koje će vam zadavati glavobolje, sve će ići baš onako kao što ste zamislili. Nema brige!

VAGA (24.9.- 23.10.)

ZDRAVLJE – Ukoliko dani budu kišni, pripazite da imate moderni kišobran sa sobom jer prehlada prijeti vašoj nježnoj pojavi.

LJUBAV – Doći će za vas savršena osoba. Nažalost, ona neće htjeti ništa više od prijateljstva, a vi ćete svojim postupcima i to upropastiti.

ŠKOLA – Vama ocjene uopće nisu važne, ne volite učiti i samo vam je važna zabava. Za kraj godine morat ćete se malo uhvatiti knjige.

ŠKORPION (24.10.-22.11.)

ZDRAVLJE – Imat ćete tegobe u križima i upalu mišića, predlažem vam da posjetite masera.

LJUBAV – Na ljubavnom planu ruže vam ne cvatu. Nikako se ne možete zaljubiti. Ili ćete ipak pronaći srodnu dušu? Držimo vas u nedoumici.

ŠKOLA – U posljednje vam vrijeme ništa ne ide posebno od ruke, pa ni učenje. Kad bude vrijeme za zaključivanje ocjena, vi ćete sigurno biti u poprilično razdražljivom razdoblju.

STRIJELAC (23.11.-21.12.)

ZDRAVLJE – Vi ste potpuno zdrava osoba. Imat ćete malih problema, ali ništa ozbiljnije. Problemčići će se rješavati s vremenom.

LJUBAV – Ovo ljeto ćete doživjeti mnogo zabava i ljudih provoda. Upoznat ćete „ljubav svog života“. No želi li on/ona nešto više od prijateljstva? Pričekajte ljeto pa saznajte odgovor.

ŠKOLA – Jako ste uspješni i moguće je sudjelovanje na mnogo natjecanja. Ako iskoristite ovaj pozitivni utjecaj planeta i ostvarite dobre rezultate, mogao biste na neko vrijeme biti oslobođeni ispitivanja i kontrolnih radova.

JARAC (22.12.- 20.1.)

ZDRAVLJE – Vi ćete imati odlično zdravlje. Ako vam je dosad bilo loše, stiže značajno poboljšanje. Nemojte mijenjati navike.

LJUBAV – Sviđat će vam se dvije osobe podjednako. Nikako se nećete moći odlučiti, ali na kraju ćete, iz pouzdanog izvora, dozнати da je jedna od te dvije osobe zaljubljena u vas. Ali vi morate napraviti prvi korak.

ŠKOLA – Bit ćete natjecateljski raspoloženi, posebno s ovnovima i ribama. Naravno, pobijedit ćete ih u svemu pa računajte s tim da će vam napraviti WOODOO lutku. Ili će vašu sliku koristiti kao podložak za pikado.

VODENJAK (21.1.- 19.2.)

ZDRAVLJE – Vas nikada ne brinu kišni dani, ali biste mogli zaraditi ozbiljnu prehladu ako nastavite toliko vremena provoditi pokisli. Čizma glavu čuva, tj. za zdravlje je važno da su cipele suhe.

LJUBAV – Ovo je razdoblje u kojem blistate zbog duhovne ravnoteže. To je pravi magnet kojim privlačite osobe suprotnog spola.

ŠKOLA – Svake godine dajete sebi obećanje da iduće godine sve mora biti bolje organizirano. Držimo vam fige da uspijete pokupiti sve konce koje ste pogubili. Sretno!

RIBE (20.2.- 20.3.)

ZDRAVLJE – U izvrsnoj ste formi. Iskoristite to za natjecanje sa silnim školskim obavezama da ne bi došlo do pogoršanja i depresije. Svakako njegujte kosu i nokte.

LJUBAV – Ukoliko dobro ne otvorite oči, mogao bi vam promaknuti pogled koji vas vjerno prati, a ne, nije vaš kućni ljubimac. Sretno!

ŠKOLA – Ne bi se moglo reći da ste bez problema na ovom polju. Zasučite rukave dok je vrijeme jer unatoč vašoj plivačkoj vještini mogli biste se nasukati.

